

MATTEUS

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26	27	28										

KAPITTEL 1

Jesu Kristi, Davids sønns, Abrahams sønns ættetavle:

² Abraham fikk sønnen Isak; Isak fikk sønnen Jakob; Jakob fikk Juda og hans brødre;

³ Juda fikk sønnene Peres og Serah med Tamar; Peres fikk sønnen Hesron; Hesron fikk sønnen Ram;

⁴ Ram fikk sønnen Aminadab; Aminadab fikk sønnen Nahson; Nahson fikk sønnen Salmon;

⁵ Salmon fikk sønnen Boas med Rahab; Boas fikk sønnen Obed med Rut; Obed fikk sønnen Isai;

⁶ Isai var far til kong David. David fikk sønnen Salomo med Urias hustru;

⁷ Salomo fikk sønnen Rehabeam; Rehabeam fikk sønnen Abia; Abia fikk sønnen Asa;

⁸ Asa fikk sønnen Josafat; Josafat fikk sønnen Joram; Joram fikk sønnen Ussias;

⁹ Ussias fikk sønnen Jotam; Jotam fikk sønnen Akas; Akas fikk sønnen Esekias;

¹⁰ Esekias fikk sønnen Manasse; Manasse fikk sønnen Amon; Amon fikk sønnen Josias;

¹¹ Josias fikk Jekonja og hans brødre ved den tid da folket blev bortført til Babylon.

¹² Etter bortførelsen til Babylon fikk Jekonja sønnen Sealtiel; Sealtiel fikk sønnen Serubabel;

¹³ Serubabel fikk sønnen Abiud; Abiud fikk sønnen Eljakim; Eljakim fikk sønnen Asor;

¹⁴ Asor fikk sønnen Sadok; Sadok fikk sønnen Akim; Akim fikk sønnen Eliud;

¹⁵ Eliud fikk sønnen Eleasar; Eleasar fikk sønnen Mattan; Mattan fikk sønnen Jakob;

¹⁶ Jakob var far til Josef, Marias mann, og av henne blev Jesus født, han som kalles Kristus.

¹⁷ Således er alle ætt-leddene fra Abraham inntil David fjorten ledd, og fra David inntil bortførelsen til Babylon fjorten ledd, og fra bortførelsen til Babylon inntil Kristus fjorten ledd.

¹⁸ Men med Jesu Kristi fødsel gikk det således til: Da hans mor Maria var trolovet med Josef, viste det sig, før de var kommet sammen, at hun var fruktsommelig ved den Hellige Ånd.

¹⁹ Men Josef, hennes mann, som var rettferdig og ikke vilde føre skam over henne, vilde skille sig fra henne i stillhet.

²⁰ Mens han nu grundet på dette, se, da åpenbarte Herrens engel sig for ham i en drøm og sa: Josef, Davids sønn! frykt ikke for å ta din hustru Maria til dig! for det som er avlet i henne, er av den Hellige Ånd;

- 21** og hun skal føde en sønn, og du skal kalle ham Jesus; for han skal frelse sitt folk fra deres synder.
- 22** Men alt dette skjedde forat det skulde oppfylles som er talt av Herren ved profeten, som sier:
- 23** Se, en jomfru skal bli fruktsommelig og føde en sønn, og han skal kalles Immanuel, det er utlagt: Gud med oss.
- 24** Da nu Josef var våknet op av søvnen, gjorde han som Herrens engel hadde pålagt ham, og tok sin hustru til sig.
- 25** Og han holdt sig ikke til henne før hun hadde født sin sønn, og han kalte ham Jesus.

KAPITTEL 2

Da Jesus var født i Betlehem i Judea, i kong Herodes' dager, se, da kom nogen vismenn fra Ƴsterland til Jerusalem og sa:

- 2** Hvor er den jødenes konge som nu er født? Vi har sett hans stjerne i Ƴsten og er kommet for å tilbede ham.
- 3** Men da kong Herodes hørte det, blev han forferdet, og hele Jerusalem med ham.
- 4** Og han sammenkalte alle yppersteprestene og de skriftlærde blandt folket og spurte dem hvor Messias skulde fødes.
- 5** De sa til ham: I Betlehem i Judea; for så er skrevet ved profeten:
- 6** Og du Betlehem i Juda land, du er ingenlunde den ringeste blandt høvdingene i Juda; for fra dig skal utgå en høvding som skal være hyrde for mitt folk Israel.
- 7** Da kalte Herodes hemmelig vismennene til sig og spurte dem nøie om tiden da stjernen hadde vist sig;
- 8** og han sendte dem til Betlehem og sa: Gå og spør nøie om barnet; og når I har funnet det, da si mig til, forat også jeg kan komme og tilbede det!
- 9** Da de hadde hørt kongens ord, drog de avsted; og se, stjernen som de hadde sett i Ƴsten, gikk foran dem, inntil den kom og blev stående over det sted hvor barnet var.
- 10** Og da de så stjernen, blev de over all måte glade.
- 11** Og de gikk inn i huset og så barnet med Maria, dets mor, og de falt ned og tilbad det, og oplot sine gjemmer og bar frem gaver til det: gull og røkelse og myrra.
- 12** Og da de var blitt varslet av Gud i en drøm at de ikke skulde vende tilbake til Herodes, drog de en annen vei bort til sitt land.
- 13** Men da de hadde draget bort, se, da åpenbarer Herrens engel sig i en drøm for Josef og sier: Stå op, ta barnet og dets mor og fly til Egypten, og bli der inntil jeg sier dig til! for Herodes vil søke efter barnet for å drepe det.
- 14** Da stod han op og tok barnet og dets mor om natten og drog bort til Egypten,
- 15** og han blev der til Herodes' død, forat det skulde oppfylles som er talt av Herren ved profeten, som sier: Fra Egypten kalte jeg min sønn.
- 16** Da Herodes nu så at han var blitt narret av vismennene, blev han meget vred, og han sendte bud og lot drepe alle de guttebarn som var i Betlehem og alt landet deromkring, fra to år og derunder, efter den tid han nøie hadde utspurt av vismennene.
- 17** Da blev det oppfylt som er talt ved profeten Jeremias, som sier:
- 18** En røst blev hørt i Rama, gråt og stor klage; Rakel gråt over sine barn og vilde ikke la sig trøste, for de er ikke mere til.
- 19** Men da Herodes var død, se, da åpenbarer Herrens engel sig i en drøm for Josef i

Egypten og sier:

²⁰ Stå op, ta barnet og dets mor og dra til Israels land! for de er døde som stod barnet etter livet.

²¹ Og han stod op og tok barnet og dets mor og kom til Israels land.

²² Men da han hørte at Arkelaus var konge i Judea etter sin far Herodes, fryktet han for å dra dit; men han blev varslet av Gud i en drøm og drog bort til Galilea.

²³ Og han kom og tok bolig i en by som heter Nasaret, forat det skulde opfylles som er talt ved profetene, at han skal kalles en nasareer.

KAPITTEL 3

I de dager stod døperen Johannes frem og forkyste i Judeas ørken

² og sa: Omvend eder; for himlenes rike er kommet nær!

³ For det er ham profeten Esaias taler om når han sier: Det er en røst av en som roper i ørkenen: Rydd Herrens vei, gjør hans stier jevne!

⁴ Men Johannes hadde klædebon av kamelhår og lærbelte om sin lend, og hans mat var gresshopper og vill honning.

⁵ Da drog Jerusalem og hele Judea og hele landet om Jordan ut til ham,

⁶ og de blev døpt av ham i elven Jordan, idet de bekjente sine synder.

⁷ Men da han så mange av fariseerne og sadduseerne komme til hans dåp, sa han til dem: Ormeyngel! hvem lærte eder å fly for den kommende vrede?

⁸ Bær derfor frukt som er omvendelsen verdig,

⁹ og tro ikke at I kan si ved eder selv: Vi har Abraham til far! for jeg sier eder at Gud kan opvekke Abraham barn av disse stener.

¹⁰ Æksen ligger allerede ved roten av trærne; derfor blir hvert tre som ikke bærer god frukt, hugget ned og kastet på ilden.

¹¹ Jeg døper eder med vann til omvendelse; men han som kommer etter mig, er sterkere enn jeg, han hvis sko jeg ikke er verdig til å bære; han skal døpe eder med den Hellige Ånd og ild;

¹² han har sin kasteskovl i sin hånd, og han skal rense sin låve og samle sin hvete i laden, men agnene skal han brenne op med uslukkelig ild.

¹³ Da kom Jesus fra Galilea til Jordan til Johannes for å bli døpt av ham.

¹⁴ Men han nektet ham det og sa: Jeg trenger til å bli døpt av dig, og du kommer til mig?

¹⁵ Men Jesus svarte og sa til ham: La det nu skje! for således sømmer det sig for oss å fullbyrde all rettferdighet. Da lot han det skje.

¹⁶ Men da Jesus var døpt, steg han straks op av vannet, og se, himmelen åpnet sig for ham, og han så Guds Ånd fare ned som en due og komme over ham.

¹⁷ Og se, det kom en røst fra himmelen, som sa: Dette er min Sønn, den elskede, i hvem jeg har velbehag.

KAPITTEL 4

Da blev Jesus av Ånden ført ut i ørkenen for å fristes av djevelen.

² Og da han hadde fastet firti dager og firti netter, blev han til sist hungrig.

³ Og fristeren kom til ham og sa: Er du Guds Sønn, da si at disse stener skal bli til brød!

- ⁴ Men han svarte og sa: Det er skrevet: Mennesket lever ikke av brød alene, men av hvert ord som går ut av Guds munn.
- ⁵ Da tok djevelen ham med sig til den hellige stad og stilte ham på templets tinde, og sa til ham:
- ⁶ Er du Guds Sønn, da kast dig ned! for det er skrevet: Han skal gi sine engler befaling om dig, og de skal bære dig på hendene, forat du ikke skal støte din fot på nogen sten.
- ⁷ Jesus sa til ham: Det er atter skrevet: Du skal ikke friste Herren din Gud.
- ⁸ Atter tok djevelen ham med op på et meget høit fjell og viste ham alle verdens riker og deres herlighet og sa til ham:
- ⁹ Alt dette vil jeg gi dig hvis du vil falle ned og tilbede mig.
- ¹⁰ Da sa Jesus til ham: Bort fra mig, Satan! for det er skrevet: Herren din Gud skal du tilbede, og ham alene skal du tjene.
- ¹¹ Da forlot djevelen ham, og se, engler kom til ham og tjente ham.
- ¹² Men da han fikk høre at Johannes var kastet i fengsel, drog han bort til Galilea.
- ¹³ Og han forlot Nasaret og kom og tok bolig i Kapernaum ved sjøen, i Sebulons og Naftalis landemerker,
- ¹⁴ forat det skulde opfylles som er talt ved profeten Esaias, som sier:
- ¹⁵ Sebulons land og Naftalis land ved sjøen, landet på hin side Jordan, hedningenes Galilea,
- ¹⁶ det folk som satt i mørke, har sett et stort lys, og for dem som satt i dødens land og skygge, for dem er et lys oprunnet.
- ¹⁷ Fra den tid begynte Jesus å forkynne og si: Omvend eder; for himlenes rike er kommet nær!
- ¹⁸ Men da han vandret ved den Galileiske Sjø, så han to brødre, Simon, som kalles Peter, og hans bror Andreas, i ferd med å kaste garn i sjøen; for de var fiskere;
- ¹⁹ og han sa til dem: Følg mig, så vil jeg gjøre eder til menneskefiskere!
- ²⁰ Og de forlot straks sine garn og fulgte ham.
- ²¹ Og da han gikk videre frem, så han to andre brødre, Jakob, Sebedeus' sønn, og hans bror Johannes, sitte i båten med sin far Sebedeus, i ferd med å bøte sine garn, og han kalte dem.
- ²² Og de forlot straks båten og sin far og fulgte ham.
- ²³ Og Jesus gikk omkring i hele Galilea og lærte folket i deres synagoger og forkynte evangeliet om riket og helbredet all sykdom og all skrøpelighet blandt folket,
- ²⁴ og ryktet om ham kom ut over hele Syria, og de førte til ham alle dem som hadde ondt og led av alle slags sykdommer og plager, både besatte og månesyke og verkbrudne, og han helbredet dem.
- ²⁵ Og meget folk fulgte ham fra Galilea og Dekapolis og Jerusalem og Judea og landet hinsides Jordan.

KAPITTEL 5

Og da han så folket, gikk han op fjellet, og da han hadde satt sig, kom hans disipler til ham.

² Og han oplot sin munn, lærte dem og sa:

³ Salige er de fattige i ånden; for himlenes rike er deres.

- ⁴ Salige er de som sørger; for de skal trøstes.
- ⁵ Salige er de saktmodige; for de skal arve jorden.
- ⁶ Salige er de som hungrer og tørster etter rettferdighet; for de skal mettes.
- ⁷ Salige er de barmhjertige; for de skal finne barmhjertighet.
- ⁸ Salige er de rene av hjertet; for de skal se Gud.
- ⁹ Salige er de fredsommelige; for de skal kalles Guds barn.
- ¹⁰ Salige er de som er forfulgt for rettferdighets skyld; for himlenes rike er deres.
- ¹¹ Salige er I når de spotter og forfølger eder og lyver eder allehånde ondt på for min skyld.
- ¹² Gled og fryd eder! for eders lønn er stor i himmelen; for således forfulgte de profetene før eder.
- ¹³ I er jordens salt; men når saltet mister sin kraft, hvad skal det så saltet med? Det dør ikke lenger til noget, uten til å kastes ut og tredes ned av menneskene.
- ¹⁴ I er verdens lys; en by som ligger på et fjell, kan ikke skjules;
- ¹⁵ en tender heller ikke et lys og setter det under en skjepp, men i staken; så skinner det for alle i huset.
- ¹⁶ La således eders lys skinne for menneskene, forat de kan se eders gode gjerninger og prise eders Fader i himmelen!
- ¹⁷ I må ikke tro at jeg er kommet for å opheve loven eller profetene; jeg er ikke kommet for å opheve, men for å oppfylle.
- ¹⁸ For sannelig sier jeg eder: Før himmel og jord forgår, skal ikke den minste bokstav eller en eneste tiddel forgå av loven, før det er skjedd alt sammen.
- ¹⁹ Derfor, den som bryter et eneste av disse minste bud og lærer menneskene således, han skal kalles den minste i himlenes rike; men den som holder dem og lærer andre dem, han skal kalles stor i himlenes rike.
- ²⁰ For jeg sier eder: Dersom eders rettferdighet ikke overgår de skriftlærdes og fariseernes, kommer I ingenlunde inn i himlenes rike.
- ²¹ I har hørt at det er sagt til de gamle: Du skal ikke slå ihjel, men den som slår ihjel, skal være skyldig for dommen.
- ²² Men jeg sier eder at hver den som blir vred på sin bror uten grunn, skal være skyldig for dommen; men den som sier til sin bror: Raka! skal være skyldig for rådet; men den som sier: Du dåre! skal være skyldig til helvedes ild.
- ²³ Derfor, når du bærer ditt offer frem til alteret, og der kommer i hu at din bror har noget imot dig,
- ²⁴ så la ditt offer ligge der foran alteret, og gå først bort og forlik dig med din bror, og kom så og bær ditt offer frem!
- ²⁵ Skynd dig å være føielig mot din motstander så lenge du er med ham på veien, forat ikke motstanderen skal overgi dig til dommeren, og dommeren overgi dig til tjeneren, og du bli kastet i fengsel.
- ²⁶ Sannelig sier jeg dig: Du skal ingenlunde komme ut derfra før du har betalt den siste øre.
- ²⁷ I har hørt at det er sagt: Du skal ikke drive hor.
- ²⁸ Men jeg sier eder at hver den som ser på en kvinne for å begjære henne, har alt drevet hor med henne i sitt hjerte.
- ²⁹ Om ditt høire øie frister dig, da riv det ut og kast det fra dig! for det er bedre for dig at ett av dine lemmer går tapt enn at hele ditt legeme blir kastet i helvede.

- ³⁰ Og dersom din høire hånd frister dig, da hugg den av og kast den fra dig! for det er bedre for dig at ett av dine lemmer går tapt enn at hele ditt legeme kommer i helvede.
- ³¹ Det er sagt: Den som skiller sig fra sin hustru, skal gi henne skilsmissebrev.
- ³² Men jeg sier eder at hver den som skiller sig fra sin hustru uten for hors skyld, han voldrer at hun driver hor, og den som gifter sig med en fraskilt kvinne, han driver hor.
- ³³ Atter har I hørt at det er sagt til de gamle: Du skal ikke sverge falsk ed, men du skal holde dine eder for Herren.
- ³⁴ Men jeg sier eder at I aldeles ikke skal sverge, hverken ved himmelen, for den er Guds trone,
- ³⁵ eller ved jorden, for den er hans fotskammel, eller ved Jerusalem, for det er den store konges stad.
- ³⁶ Heller ikke skal du sverge ved ditt hode; for du kan ikke gjøre ett hår hvitt eller sort.
- ³⁷ Men eders tale skal være ja, ja, nei, nei; det som er mere enn dette, er av det onde.
- ³⁸ I har hørt at det er sagt: Øie for øie, og tann for tann!
- ³⁹ Men jeg sier eder at I ikke skal sette eder imot den som er ond mot eder; men om nogen slår dig på ditt høire kinn, da vend også det andre til ham,
- ⁴⁰ og om nogen vil føre sak mot dig og ta din kjortel, da la ham også få kappen,
- ⁴¹ og om nogen tvinger dig til å gå en mil, da gå to med ham.
- ⁴² Gi den som ber dig, og vend dig ikke bort fra den som vil låne av dig.
- ⁴³ I har hørt at det er sagt: Du skal elske din næste og hate din fiende.
- ⁴⁴ Men jeg sier eder: Elsk eders fiender, velsign dem som forbanner eder, gjør vel imot dem som hater eder, og bed for dem som forfølger eder,
- ⁴⁵ forat I kan bli eders himmelske Faders barn; for han lar sin sol gå op over onde og gode, og lar det regne over rettferdige og urettferdige.
- ⁴⁶ For om I elsker dem som elsker eder, hvad lønn har I da? Gjør ikke også tolderne det samme?
- ⁴⁷ Og om I hilser bare på eders brødre, hvad stort gjør I da? Gjør ikke også hedningene det samme?
- ⁴⁸ Derfor skal I være fullkomne, likesom eders himmelske Fader er fullkommen.

KAPITTEL 6

- T**a eder i vare at I ikke utøver eders rettferdighet for menneskenes øine, for å sees av dem; ellers har I ingen lønn hos eders Fader i himmelen.
- ² Derfor, når du gir almisse, da skal du ikke la blåse i basun for dig, som hyklerne gjør i synagogene og på gatene, for å æres av menneskene; sannelig sier jeg eder: De har allerede fått sin lønn.
- ³ Men når du gir almisse, da la ikke din venstre hånd vite hvad din høire gjør,
- ⁴ forat din almisse kan være i lønndom, og din Fader, som ser i lønndom, han skal lønne dig i det åpenbare.
- ⁵ Og når I beder, skal I ikke være som hyklerne; for de vil gjerne stå og bede i synagogene og på gatehjørnene, for å vise sig for menneskene; sannelig sier jeg eder: De har allerede fått sin lønn.
- ⁶ Men du, når du beder, da gå inn i ditt lønnkammer og lukk din dør og bed til din Fader, som er i lønndom, og din Fader, som ser i lønndom, han skal lønne dig i det åpenbare.

⁷ Og når I beder, skal I ikke ramse op mange ord som hedningene; for de tror at de blir bønnhørt når de bruker mange ord.

⁸ Gjør derfor ikke som de! for eders Fader vet hvad I trenger til, før I beder ham.

⁹ Derfor skal I bede således: Fader vår, du som er i himmelen! Helliget vorde ditt navn;

¹⁰ komme ditt rike; skje din vilje, som i himmelen, så og på jorden;

¹¹ gi oss idag vårt daglige brød;

¹² og forlat oss vår skyld, som vi og forlater våre skyldnere;

¹³ og led oss ikke inn i fristelse; men fri oss fra det onde. For riket er ditt, og makten og æren i evighet. Amen.

¹⁴ For dersom I forlater menneskene deres overtredelser, da skal eders himmelske Fader også forlate eder;

¹⁵ men dersom I ikke forlater menneskene deres overtredelser, da skal heller ikke eders Fader forlate eders overtredelser.

¹⁶ Når I faster, da skal I ikke gå med mørkt åsyn som hyklerne; for de gjør sitt ansikt ukjennelig, forat menneskene skal se at de faster; sannelig sier jeg eder: De har allerede fått sin lønn.

¹⁷ Men du, når du faster, da salv ditt hode og vask ditt ansikt,

¹⁸ forat ikke menneskene skal se at du faster, men din Fader, som er i lønndom; og din Fader, som ser i lønndom, skal lønne dig.

¹⁹ Samle eder ikke skatter på jorden, hvor møll og rust tærer, og hvor tyver bryter inn og stjeler;

²⁰ men samle eder skatter i himmelen, hvor hverken møll eller rust tærer, og hvor tyver ikke bryter inn og stjeler!

²¹ For hvor din skatt er, der vil også ditt hjerte være.

²² Æiet er legemets lys; er ditt øie friskt, da blir hele ditt legeme lyst;

²³ men er ditt øie sykt, da blir hele ditt legeme mørkt. Er altså lyset i dig mørke, hvor stort blir da mørket!

²⁴ Ingen kan tjene to herrer; for han vil enten hate den ene og elske den andre, eller holde sig til den ene og forakte den andre; I kan ikke tjene Gud og mammon.

²⁵ Derfor sier jeg eder: Vær ikke bekymret for eders liv, hvad I skal ete og hvad I skal drikke, eller for eders legeme, hvad I skal klæ eder med! Er ikke livet mere enn maten, og legemet mere enn klærne?

²⁶ Se på himmelens fugler: De sår ikke, de høster ikke, de samler ikke i lader, og eders himmelske Fader før dem allikevel. Er ikke I meget mere enn de?

²⁷ Og hvem av eder kan med all sin bekymring legge en alen til sin livslengde?

²⁸ Og hvorfor er I bekymret for klærne? Akt på liljene på marken, hvorledes de vokser: de arbeider ikke, de spinner ikke;

²⁹ men jeg sier eder: Enn ikke Salomo i all sin herlighet var klædd som en av dem.

³⁰ Men klær Gud således gresset på marken, som står idag og imorgen kastes i ovnen, skal han da ikke meget mere klæ eder, I lite troende?

³¹ Derfor skal I ikke være bekymret og si: Hvad skal vi ete, eller hvad skal vi drikke, eller hvad skal vi klæ oss med?

³² For alt slikt søker hedningene efter, og eders himmelske Fader vet at I trenger til alt dette.

- ³³ Men søk først Guds rike og hans rettferdighet, så skal I få alt dette i tilgift!
- ³⁴ Vær altså ikke bekymret for den dag imorgen! for den dag imorgen skal bekymre sig for sig selv; hver dag har nok med sin egen plage.

KAPITTEL 7

Døm ikke, forat I ikke skal dømmes! for med den samme dom som I dømmes med, skal I dømmes,

² og med det samme mål som I måler med, skal eder måles igjen.

³ Hvorfor ser du splinten i din brors øie, men bjelken i ditt eget øie blir du ikke var?

⁴ Eller hvorledes kan du si til din bror: La mig dra splinten ut av ditt øie? og se, det er en bjelke i ditt eget øie!

⁵ Du hykler! dra først bjelken ut av ditt eget øie, så kan du se å dra splinten ut av din brors øie!

⁶ Gi ikke hundene det hellige, og kast ikke eders perler for svinene, forat de ikke skal trå dem ned med sine føtter og vende sig om og sønderrive eder.

⁷ Bed, så skal eder gis, let, så skal I finne, bank på, så skal det lukkes op for eder!

⁸ For hver den som beder, han får, og den som leter, han finner, og den som banker på, for ham skal det lukkes op.

⁹ Eller hvilket menneske iblandt eder er det vel som vil gi sin sønn en sten når han ber ham om brød,

¹⁰ eller vil gi ham en orm når han ber om en fisk?

¹¹ Dersom da I, som er onde, vet å gi eders barn gode gaver, hvor meget mere skal da eders Fader i himmelen gi dem gode gaver som beder ham!

¹² Derfor, alt det I vil at menneskene skal gjøre imot eder, det skal også I gjøre imot dem; for dette er loven og profetene.

¹³ Gå inn gjennom den trange port! for den port er vid, og den vei er bred som fører til fortapelsen, og mange er de som går inn gjennom den;

¹⁴ for den port er trang, og den vei er smal som fører til livet, og få er de som finner den.

¹⁵ Men vakt eder for de falske profeter, som kommer til eder i fåreklær, men innvortes er glupende ulver!

¹⁶ Av deres frukter skal I kjenne dem; kan en vel sanke vindruer av tornebusker eller fiken av tistler?

¹⁷ Således bærer hvert godt tre gode frukter, men det dårlige tre bærer onde frukter.

¹⁸ Et godt tre kan ikke bære onde frukter, og et dårlig tre kan ikke bære gode frukter.

¹⁹ Hvert tre som ikke bærer god frukt, blir hugget ned og kastet på ilden.

²⁰ Derfor skal I kjenne dem av deres frukter.

²¹ Ikke enhver som sier til mig: Herre! Herre! skal komme inn i himlenes rike, men den som gjør min himmelske Faders vilje.

²² Mange skal si til mig på hin dag: Herre! Herre! har vi ikke talt profetisk ved ditt navn, og utdrevet onde ånder ved ditt navn, og gjort mange kraftige gjerninger ved ditt navn?

²³ Og da skal jeg vidne for dem: Jeg har aldri kjent eder; vik bort fra mig, I som gjorde urett!

²⁴ Derfor, hver den som hører disse mine ord og gjør efter dem, han blir lik en forstandig mann, som bygget sitt hus på fjell;

- ²⁵ og skyllregnet falt, og flommen kom, og vindene blåste og slo imot dette hus, men det falt ikke; for det var grunnlagt på fjell.
- ²⁶ Og hver den som hører disse mine ord og ikke gjør efter dem, han blir lik en uforstandig mann, som bygget sitt hus på sand;
- ²⁷ og skyllregnet falt, og flommen kom, og vindene blåste og slo imot dette hus, og det falt, og dets fall var stort!
- ²⁸ Og da Jesus hadde endt denne tale, da var folket slått av forundring over hans lære;
- ²⁹ for han lærte dem som en som hadde myndighet, og ikke som deres skriftlærde.

KAPITTEL 8

Da han gikk ned av fjellet, fulgte meget folk ham.

- ² Og se, en spedalsk kom og falt ned for ham og sa: Herre! om du vil, så kan du rense mig.
- ³ Og han rakte hånden ut, rørte ved ham og sa: Jeg vil; bli ren! Og straks blev han rensset for sin spedalskhet.
- ⁴ Og Jesus sa til ham: Se til at du ikke sier det til nogen; men gå og te dig for presten, og bær frem det offer Moses har påbudt, til et vidnesbyrd for dem!
- ⁵ Men da han gikk inn i Kapernaum, kom en høvedsmann til ham og bad ham og sa:
- ⁶ Herre! min dreng ligger verkbrudnen hjemme og pines forferdelig.
- ⁷ Jesus sa til ham: Jeg vil komme og helbrede ham.
- ⁸ Men høvedsmannen svarte og sa: Herre! Jeg er for ringe til at du skal gå inn under mitt tak; men si bare et ord, så blir min dreng helbredet!
- ⁹ For jeg er også en mann som står under overordnede, men har stridsmenn under mig igjen; og sier jeg til den ene: Gå! så går han, og til en annen: Kom! så kommer han, og til min tjener: Gjør dette! så gjør han det.
- ¹⁰ Men da Jesus hørte dette, undret han sig, og sa til dem som fulgte ham: Sannelig sier jeg eder: Ikke engang i Israel har jeg funnet så stor en tro.
- ¹¹ Men jeg sier eder at mange skal komme fra øst og vest og sitte til bords med Abraham og Isak og Jakob i himlenes rike;
- ¹² men rikets barn skal kastes ut i mørket utenfor; der skal være gråt og tenners gnidsel.
- ¹³ Og Jesus sa til høvedsmannen: Gå bort; dig skje som du har trodd! Og hans dreng blev helbredet i den samme stund.
- ¹⁴ Og da Jesus kom inn i Peters hus, så han at hans svigermor lå til sengs og hadde feber;
- ¹⁵ og han rørte ved hennes hånd, og feberen forlot henne; og hun stod op og tjente ham.
- ¹⁶ Men da det var blitt aften, førte de til ham mange besatte, og han drev åndene ut med et ord, og alle dem som hadde ondt, helbredet han,
- ¹⁷ forat det skulde oppfylles som er talt ved profeten Esaïas, som sier: Han tok våre skrøpeligheter på sig og bar våre sykdommer.
- ¹⁸ Men da Jesus så meget folk omkring sig, bød han disiplene å fare med ham over til hin side.
- ¹⁹ Og en skriftlærd kom og sa til ham: Mester! Jeg vil følge dig hvorhen du går.
- ²⁰ Og Jesus sa til ham: Revene har huler, og himmelens fugler reder; men Menneskesønnen har ikke det han kan helle sitt hode til.

- 21** Men en annen, en av hans disipler, sa til ham: Herre! gi mig først lov til å gå bort og begrave min far!
- 22** Men Jesus sa til ham: Følg mig, og la de døde begrave sine døde!
- 23** Han gikk da i båten, og hans disipler fulgte ham.
- 24** Og se, det blev en stor storm på sjøen, så at båten skjultes av bølgene; men han sov.
- 25** Da gikk disiplene til ham og vekket ham og sa: Herre, frels! vi går under.
- 26** Og han sa til dem: Hvorfor er I redde, I lite troende? Så stod han op og truet vindene og sjøen, og det blev blikkstilte.
- 27** Men mennene undret sig og sa: Hvad er dette for en, som både vindene og sjøen er lydige?
- 28** Og da han kom over på hin side, til gadarenernes bygd, møtte der ham to besatte, som kom ut av gravene, meget ville, så ingen var i stand til å komme frem den vei.
- 29** Og se, de ropte: Hvad har vi med dig å gjøre, du Guds Sønn? Er du kommet hit for å pine oss før tiden?
- 30** Men et langt stykke fra dem gikk en stor svinejord og beitet;
- 31** og de onde ånder bad ham: Dersom du driver oss ut, da gi oss lov til å fare inn i svinejorden!
- 32** Og han sa til dem: Far avsted! Og de fór ut og fór i svinene. Og se, hele hjorden styrtet sig ut over stupet ned i sjøen og døde i vannet.
- 33** Men gjæterne tok flukten og kom inn i byen og fortalte alt sammen, og sa hvorledes det var gått med de besatte.
- 34** Og se, hele byen kom ut og møtte Jesus, og da de så ham, bad de ham gå bort fra deres landemerker.

KAPITTEL 9

Og han gikk i båten og fór over og kom til sin egen by.

- 2** Og se, de førte til ham en mann som var verkbrudden, og som lå på en seng; og da Jesus så deres tro, sa han til den verkbrudne: Vær frimodig, sønn! dine synder er dig forlatt.
- 3** Og se, nogen av de skriftlærde sa ved sig selv: Denne spotter Gud.
- 4** Da Jesus så deres tanker, sa han: Hvorfor tenker I så ondt i eders hjerter?
- 5** For hvad er lettest, enten å si: Dine synder er dig forlatt, eller å si: Stå op og gå?
- 6** Men forat I skal vite at Menneskesønnen har makt på jorden til å forlate synder -- da sier han til den verkbrudne: Stå op og ta din seng og gå hjem til ditt hus!
- 7** Og han stod op og gikk hjem til sitt hus.
- 8** Men da folket så det, blev de forferdet og priste Gud, som hadde gitt mennesker en sådan makt.
- 9** Og da Jesus gikk videre derfra, så han en mann ved navn Matteus sitte på tollboden; og han sa til ham: Følg mig! Og han stod op og fulgte ham.
- 10** Og det skjedde da han satt til bords i hans hus, se, da kom mange toldere og syndere og satt til bords med Jesus og hans disipler.
- 11** Og da fariseerne så det, sa de til hans disipler: Hvorfor eter eders mester med toldere og syndere?
- 12** Men da Jesus hørte det, sa han: De friske trenger ikke til læge, men de som har ondt.

- 13** Men gå bort og lær hvad det er: Jeg har lyst til barmhjertighet og ikke til offer. For jeg er ikke kommet for å kalle rettferdige, men for å kalle syndere.
- 14** Da kom Johannes' disipler til ham og sa: Hvorfor faster vi og fariseerne så meget, men dine disipler faster ikke?
- 15** Og Jesus sa til dem: Kan vel brudesvennene sørge så lenge brudgommen er hos dem? Men de dager skal komme da brudgommen blir tatt fra dem, og da skal de faste.
- 16** Ingen setter en lapp av ukrympet tøy på et gammelt klædebon; for lappen river med sig et stykke av klædebonet, og riften blir verre.
- 17** Heller ikke fyller de ny vin i gamle skinnsekker; ellers revner sekkene, og vinen spilles, og sekkene ødelegges; men de fyller ny vin i nye skinnsekker, så blir begge deler berget.
- 18** Mens han talte dette til dem, se, da kom en synagoge-forstander og falt ned for ham og sa: Min datter er nettop død; men kom og legg din hånd på henne, så vil hun leve.
- 19** Og Jesus stod op og fulgte ham, og hans disipler gikk med.
- 20** Og se, en kvinne som hadde hatt blodsott i tolv år, trådte til bakfra og rørte ved det ytterste av hans klædebon;
- 21** for hun sa ved sig selv: Kan jeg bare få røre ved hans klædebon, så blir jeg helbredet.
- 22** Men han vendte sig om, og da han så henne, sa han: Vær frimodig, datter! din tro har frelst dig. Og kvinnen blev helbredet fra samme stund.
- 23** Og da Jesus kom inn i synagoge-forstanderens hus og så fløitespillerne og hopen som larmet, sa han til dem:
- 24** Gå bort! Piken er ikke død; hun sover. Og de lo ham ut.
- 25** Men da han hadde drevet hopen ut, gikk han inn og tok henne ved hånden; og piken stod op.
- 26** Og ryktet om dette kom ut i hele landet deromkring.
- 27** Og da Jesus gikk derfra, fulgte der ham to blinde, som ropte: Miskunn dig over oss, du Davids sønn!
- 28** Og da han var kommet inn i huset, gikk de blinde til ham og Jesus sa til dem: Tror I at jeg kan gjøre dette? De sa til ham: Ja, Herre!
- 29** Da rørte han ved deres øine og sa: Det skje eder efter eders tro!
- 30** Og deres øine blev opplatt. Og Jesus talte strengt til dem og sa: Se til at ingen får vite det!
- 31** Men de gikk ut og utbredte ryktet om ham i hele landet deromkring.
- 32** Da nu disse gikk bort, se, da førte de til ham et stumt menneske, som var besatt.
- 33** Og da den onde ånd var drevet ut, talte den stumme. Og folket undret sig og sa: Aldri har slikt vært sett i Israel.
- 34** Men fariseerne sa: Det er ved de onde ånders fyrste han driver de onde ånder ut.
- 35** Og Jesus gikk omkring i alle byene og landsbyene og lærte folket i deres synagoger og forkynte evangeliet om riket og helbredet all sykdom og all skrøpelighet.
- 36** Og da han så folket, ynkedes han inderlig over dem; for de var ille medfarne og forkomne, lik får som ikke har hyrde.
- 37** Da sa han til sine disipler: Høsten er stor, men arbeiderne få;
- 38** bed derfor høstens herre at han vil drive arbeidere ut til sin høst!

KAPITTEL 10

Og han kalte sine tolv disipler til sig og gav dem makt over urene ånder, til å drive dem ut, og til å helbrede all sykdom og all skrøpelighet.

² Men dette er de tolv apostlers navn: Først Simon, som kalles Peter, og Andreas, hans bror; Jakob, Sebedeus' sønn, og Johannes, hans bror;

³ Filip og Bartolomeus; Tomas og Matteus, tolderen; Jakob, Alfeus' sønn, og Lebbeus med tilnavnet Taddeus;

⁴ Simon Kananeus og Judas Iskariot, han som forrådte ham.

⁵ Disse tolv sendte Jesus ut og bød dem: Gå ikke ut på veien til hedningene, og gå ikke inn i nogen av samaritanenes byer,

⁶ men gå heller til de fortapte får av Israels hus!

⁷ Og når I går avsted, da forkynn dette budskap: Himlenes rike er kommet nær!

⁸ Helbred syke, opvekk døde, rens spedalske, driv ut onde ånder! For intet har I fått det, for intet skal I gi det.

⁹ I skal ikke ta gull eller sølv eller kobber med i eders belter,

¹⁰ ikke skrepe til reisen, ikke to kjortler, ikke sko, ikke stav; for arbeideren er sin føde verd.

¹¹ Og hvor I kommer inn i en by eller landsby, der skal I spørre efter hvem som er det verd i den by; og bli hos ham til I drar bort derfra!

¹² Og når I kommer inn i et hus, da skal I hilse det;

¹³ og dersom huset er det verd, da komme eders fred over det; men dersom det ikke er det verd, da vende eders fred tilbake til eder!

¹⁴ Og om nogen ikke tar imot eder og ikke hører på eders ord, da gå ut av det hus eller den by, og ryst støvet av eders føtter!

¹⁵ Sannelig sier jeg eder: Det skal gå Sodomas og Gomorras land tåleligere på dommens dag enn den by.

¹⁶ Se, jeg sender eder som får midt iblandt ulver; vær derfor kloke som slanger og enfoldige som duer!

¹⁷ Men vakt eder for menneskene! for de skal overgi eder til domstolene og hudstryke eder i sine synagoger;

¹⁸ og I skal føres frem for landshøvdinge og konger for min skyld, til vidnesbyrd for dem og for hedningene.

¹⁹ Men når de overgir eder, da vær ikke bekymret for hvorledes eller hvad I skal tale; for det skal gis eder i samme stund hvad I skal tale.

²⁰ For det er ikke I som taler, men det er eders Faders Ånd som taler i eder.

²¹ Og bror skal overgi bror til døden, og en far sitt barn, og barn skal reise sig mot foreldre og volde deres død;

²² og I skal hates av alle for mitt navns skyld; men den som holder ut til enden, han skal bli frelst.

²³ Men når de forfølger eder i den ene by, da fly til den andre! for sannelig sier jeg eder: I skal ikke komme til ende med Israels byer før Menneskesønnen kommer.

²⁴ En disippel er ikke over sin mester, heller ikke en tjener over sin herre;

²⁵ det er nok for disippelen at han blir som sin mester, og tjeneren som sin herre; har de kalt husbonden Be'elsebul, hvor meget mere da hans husfolk!

²⁶ Frykt derfor ikke for dem! for intet er skjult som ikke skal bli åpenbaret, og intet er dult som ikke skal bli kjent;

- ²⁷ det jeg sier eder i mørket, det skal I si i lyset, og det som hviskes eder i øret, det skal I forkynne på takene.
- ²⁸ Og frykt ikke for dem som slår legemet ihjel, men ikke kan slå sjelen ihjel; men frykt heller for ham som kan ødelegge både sjel og legeme i helvede!
- ²⁹ Selges ikke to spurver for en øre? Og ikke en av dem faller til jorden uten at eders Fader vil.
- ³⁰ Men endog hårene på eders hode er tellet alle sammen.
- ³¹ Frykt derfor ikke! I er mere enn mange spurver.
- ³² Derfor, hver den som kjennes ved mig for menneskene, ham skal også jeg kjennes ved for min Fader i himmelen;
- ³³ men den som fornekter mig for menneskene, ham skal også jeg fornekte for min Fader i himmelen.
- ³⁴ I må ikke tro at jeg er kommet for å sende fred på jorden; jeg er ikke kommet for å sende fred, men sverd.
- ³⁵ For jeg er kommet for å sette splid mellom en mann og hans far, og mellom en datter og hennes mor, og mellom en svigerdatter og hennes svigermor,
- ³⁶ og en manns husfolk skal bli hans fiender.
- ³⁷ Den som elsker far eller mor mere enn mig, er mig ikke verd, og den som elsker sønn eller datter mere enn mig, er mig ikke verd,
- ³⁸ og den som ikke tar sitt kors og følger efter mig, er mig ikke verd.
- ³⁹ Den som finner sitt liv, skal miste det, og den som mister sitt liv for min skyld, skal finne det.
- ⁴⁰ Den som tar imot eder, tar imot mig, og den som tar imot mig, tar imot ham som sendte mig.
- ⁴¹ Den som tar imot en profet fordi han er en profet, skal få en profets lønn, og den som tar imot en rettferdig fordi han er rettferdig, skal få en rettferdigs lønn.
- ⁴² Og den som gir én av disse små endog bare et beger kaldt vann å drikke fordi han er disippel, sannelig sier jeg eder: Han skal ingenlunde miste sin lønn.

KAPITTEL 11

- O**g det skjedde da Jesus var ferdig med å gi sine tolv disipler disse forskrifter, da drog han derfra for å lære og forkynne i deres byer.
- ² Men da Johannes i fengslet hørte om Kristi gjerninger, sendte han bud med sine disipler og lot si til ham:
- ³ Er du den som skal komme, eller skal vi vente en annen?
- ⁴ Og Jesus svarte og sa til dem: Gå bort og fortell Johannes det som I hører og ser:
- ⁵ blinde ser og halte går, spedalske renses og døve hører og døde står op, og evangeliet forkynnes for fattige;
- ⁶ og salig er den som ikke tar anstøt av mig.
- ⁷ Da nu disse gikk bort, begynte Jesus å tale til folket om Johannes: Hvorfor var det I gikk ut i ørkenen? for å se et rør som svaier for vinden?
- ⁸ Eller hvorfor var det I gikk der ut? for å se et menneske klædd i fine klær? Se, de som går i fine klær, er i kongenes hus.
- ⁹ Eller hvorfor var det I gikk der ut? for å se en profet? Ja, jeg sier eder, endog mere enn

en profet.

10 Det er ham det er skrevet om: Se, jeg sender mitt bud for ditt åsyn; han skal rydde din vei for dig.

11 Sannelig sier jeg eder: Nogen større enn døperen Johannes er ikke opreist blandt dem som er født av kvinner; men den minste i himlenes rike er større enn han.

12 Men fra døperen Johannes' dager inntil nu trenger de sig med makt inn i himlenes rike, og de som trenger sig inn, river det til sig.

13 For alle profetene og loven har spådd inntil Johannes,

14 og om I vil ta imot det: Han er den Elias som skal komme.

15 Den som har ører, han høre!

16 Men hvem skal jeg ligne denne slekt med? Den ligner små barn som sitter på torvene og roper til sine lekebrødre:

17 Vi blåste på fløite for eder, og I vilde ikke danse; vi sang sørgesanger, og I vilde ikke gråte.

18 For Johannes kom; han hverken åt eller drakk, og de sier: Han er besatt.

19 Menneskesønnen kom; han eter og drikker, og de sier: Se, for en storeter og vindrikker, tolderes og synderes venn! Men visdommen er rettferdiggjort av sine barn.

20 Da begynte han å refse de byer hvor hans fleste kraftige gjerninger var gjort, fordi de ikke hadde omvendt sig:

21 Ve dig, Korasin! ve dig, Betsaida! Dersom de kraftige gjerninger som er gjort i eder, var gjort i Tyrus og Sidon, da hadde de for lenge siden omvendt sig i sekk og aske.

22 Dog, jeg sier eder: Det skal gå Tyrus og Sidon tåleligere på dommens dag enn eder.

23 Og du, Kapernaum, som er blitt ophøiet like til himmelen! like til dødsriket skal du bli nedstøtt; for dersom de kraftige gjerninger som er gjort i dig, var gjort i Sodoma, da var det blitt stående til denne dag.

24 Dog, jeg sier eder: Det skal gå Sodomas land tåleligere på dommens dag enn eder.

25 På den tid tok Jesus til orde og sa: Jeg priser dig, Fader, himmelens og jordens herre, fordi du har skjult dette for de vise og forstandige, og åpenbaret det for de umyndige;

26 ja, Fader, fordi således skjedde det som var velbehagelig for dig.

27 Alle ting er mig overgitt av min Fader, og ingen kjenner Sønnen, uten Faderen, heller ikke kjenner nogen Faderen, uten Sønnen og den som Sønnen vil åpenbare det for.

28 Kom til mig, alle I som strever og har tungt å bære, og jeg vil gi eder hvile!

29 Ta mitt åk på eder og lær av mig! for jeg er saktmodig og ydmyk av hjertet; så skal I finne hvile for eders sjeler.

30 For mitt åk er gagnlig, og min byrde er lett.

KAPITTEL 12

På den tid gikk Jesus gjennom en aker på sabbaten, og hans disipler var sultne og begynte å plukke aks og ete.

2 Men da fariseerne så det, sa de til ham: Se, dine disipler gjør det som det ikke er tillatt å gjøre på sabbaten.

3 Men han sa til dem: Har I ikke lest hvad David gjorde da han var sulten, han og de som var med ham,

4 hvorledes han gikk inn i Guds hus og åt skuebrødene, som hverken han eller de som

var med ham hadde lov til å ete, men alene prestene?

⁵ Eller har I ikke lest i loven at prestene på sabbaten vanhelliger sabbaten i templet og er dog uten skyld?

⁶ Men jeg sier eder at her er det som er større enn templet.

⁷ Og dersom I hadde visst hvad det er: Jeg har lyst til barmhjertighet og ikke til offer, da hadde I ikke fordømt de uskyldige.

⁸ For Menneskesønnen er herre over sabbaten.

⁹ Og han gikk bort derfra og kom i deres synagoge.

¹⁰ Og se, der var en mann som hadde en visser hånd; og de spurte ham: Er det tillatt å helbrede på sabbaten? forat de kunde føre klagemål imot ham.

¹¹ Men han sa til dem: Hvem er det vel iblandt eder som har ett får, og om det på sabbaten faller i en grøft, da ikke tar fatt i det og drar det op?

¹² Hvor meget mere er da ikke et menneske enn et får! Derfor er det tillatt å gjøre godt på sabbaten.

¹³ Derefter sier han til mannen: Rekk din hånd ut! Og han rakte den ut, og den blev frisk igjen som den andre.

¹⁴ Men fariseerne gikk ut og holdt råd imot ham, hvorledes de skulde få ryddet ham av veien.

¹⁵ Men da Jesus fikk vite det, drog han bort derfra, og mange fulgte ham, og han helbredet dem alle.

¹⁶ Og han bød dem strengt at de ikke skulde gjøre ham kjent,

¹⁷ forat det skulde opfylles som er talt ved profeten Esaias, som sier:

¹⁸ Se, min tjener, som jeg har utvalgt, min elskede, som min sjel har velbehag i; jeg vil legge min Ånd på ham, og han skal forkynne rett for hedningene.

¹⁹ Han skal ikke trette eller rope, og ingen skal høre hans røst på gatene;

²⁰ han skal ikke knuse et knekket rør og ikke slukke en rykende tande, før han har ført retten frem til seier.

²¹ Og til hans navn skal hedningene sette sitt håp.

²² Derefter førte de til ham en besatt som var blind og stum; og han helbredet ham, så at den stumme talte og så.

²³ Og alt folket blev ute av sig selv av forundring og sa: Mon dette skulde være Davids sønn?

²⁴ Men da fariseerne hørte det, sa de: Det er bare ved Be'elsebul, de onde ånders fyrste, han driver de onde ånder ut.

²⁵ Men da Jesus visste deres tanker, sa han til dem: Hvert rike som kommer i strid med sig selv, legges øde, og ingen by og intet hus som kommer i strid med sig selv, kan bli stående.

²⁶ Og dersom Satan driver Satan ut, da er han kommet i strid med sig selv; hvorledes kan da hans rike bli stående?

²⁷ Og driver jeg de onde ånder ut ved Be'elsebul, ved hvem er det da eders barn driver dem ut? Derfor skal de være eders dommere.

²⁸ Men er det ved Guds Ånd jeg driver de onde ånder ut, da er jo Guds rike kommet til eder.

²⁹ Eller hvorledes kan nogen gå inn i den sterkes hus og røve hans gods, uten han først har bundet den sterke? så kan han plyndre hans hus.

³⁰ Den som ikke er med mig, han er imot mig, og den som ikke samler med mig, han

spreder.

³¹ Derfor sier jeg eder: Hver synd og bespottelse skal bli menneskene forlatt; men bespottelse mot Ånden skal ikke bli forlatt.

³² Og om noen taler et ord mot Menneskesønnen, det skal bli ham forlatt; men om noen taler mot den Hellige Ånd, det skal ikke bli ham forlatt, hverken i denne verden eller i den kommende.

³³ La enten treet være godt og dets frukt god, eller la treet være dårlig og dets frukt dårlig; for på frukten skal treet kjennes.

³⁴ Orme-yngel! hvorledes kan I tale godt, I som er onde? for hvad hjertet flyter over av, det taler munnen.

³⁵ Et godt menneske bærer frem gode ting av sitt gode forråd, og et ondt menneske bærer frem onde ting av sitt onde forråd.

³⁶ Men jeg sier eder at for hvert unyttig ord som menneskene taler, skal de gjøre regnskap på dommens dag;

³⁷ for etter dine ord skal du kjennes rettferdig, og etter dine ord skal du fordømmes.

³⁸ Da svarte noen av de skriftlærde og fariseerne ham og sa: Mester! vi vil gjerne se et tegn av dig.

³⁹ Men han svarte og sa til dem: En ond og utro slekt krever tegn, og tegn skal ikke gis den, uten profeten Jonas tegn.

⁴⁰ For likesom Jonas var tre dager og tre netter i fiskens buk, således skal Menneskesønnen være tre dager og tre netter i jordens skjød.

⁴¹ Ninives menn skal stå op på dommens dag sammen med denne slekt og fordømme den; for de omvendte sig ved Jonas' forkynnelse, og se, her er mere enn Jonas.

⁴² Dronningen fra Syden skal stå op på dommens dag sammen med denne slekt og fordømme den; for hun kom fra jordens ytterste ende for å høre Salomos visdom, og se, her er mere enn Salomo.

⁴³ Når den urene ånd er faret ut av et menneske, går den gjennom tørre steder og søker hvile, men finner den ikke.

⁴⁴ Da sier den: Jeg vil vende tilbake til mitt hus, som jeg fór ut av. Og når den kommer dit, finner den det ledig og feid og pyntet.

⁴⁵ Så går den bort og tar med sig syv andre ånder, verre enn den selv, og de går inn og bor der, og det siste blir verre med det menneske enn det første. Således skal det også gå denne onde slekt.

⁴⁶ Mens han ennu talte til folket, se, da stod hans mor og brødre utenfor og søkte å få ham i tale.

⁴⁷ Da sa en til ham: Se, din mor og dine brødre står utenfor og søker å få dig i tale.

⁴⁸ Men han svarte den som sa det til ham: Hvem er min mor, og hvem er mine brødre?

⁴⁹ Og han rakte sin hånd ut mot sine disipler og sa: Se, det er min mor og mine brødre!

⁵⁰ For den som gjør min himmelske Faders vilje, han er min bror og søster og mor.

KAPITTEL 13

Samme dag gikk Jesus ut av huset og satte sig ved sjøen,

² og meget folk samlet sig om ham, så at han gikk ut i en båt og satte sig der; og alt folket stod på stranden.

³ Og han talte meget til dem i lignelser og sa: Se, en såmann gikk ut for å så,

- ⁴ og da han sådde, falt noget ved veien; og fuglene kom og åt det op.
- ⁵ Og noget falt på stengrunn, hvor det ikke hadde meget jord; og det kom snart op, fordi det ikke hadde dyp jord;
- ⁶ men da solen gikk op, blev det avsvidd, og da det ikke hadde rot, visnet det.
- ⁷ Og noget falt blandt torner, og tornene skjøt op og kvalte det.
- ⁸ Og noget falt i god jord; og det bar frukt, noget hundre fold, og noget seksti fold, og noget tretti fold.
- ⁹ Den som har ører, han hør!
- ¹⁰ Og disiplene gikk til ham og sa: hvorfor taler du til dem i lignelser?
- ¹¹ Han svarte og sa til dem: Fordi eder er det gitt å få vite himlenes rikes hemmeligheter; men dem er det ikke gitt.
- ¹² For den som har, ham skal gis, og han skal ha overflod; men den som ikke har, fra ham skal endog tas det han har.
- ¹³ Derfor taler jeg til dem i lignelser, fordi de ser og dog ikke ser, og fordi de hører og dog ikke hører og ikke forstår.
- ¹⁴ Og på dem oppfylles Esaias' spådom, som sier: I skal høre og høre og ikke forstå, og se og se og ikke skjelne;
- ¹⁵ for dette folks hjerte er sløvet, og med ørene hører de tungt, og sine øine lukker de, forat de ikke skal se med øinene og høre med ørene og forstå med hjertet og omvende sig, så jeg kunde få læge dem.
- ¹⁶ Men salige er eders øine fordi de ser, og eders ører fordi de hører.
- ¹⁷ For sannelig sier jeg eder: Mange profeter og rettferdige har attrådd å se det I ser, og har ikke fått se det, og å høre det I hører, og har ikke fått høre det.
- ¹⁸ Så hør da I lignelsen om såmannen:
- ¹⁹ Hver gang nogen hører ordet om riket og ikke forstår det, kommer den onde og røver det som er sådd i hans hjerte; dette er den som blev sådd ved veien.
- ²⁰ Men den som blev sådd på stengrunn, det er den som hører ordet og straks tar imot det med glede;
- ²¹ men han har ikke rot i sig, og holder bare ut til en tid; blir det trengsel eller forfølgelse for ordets skyld, da tar han straks anstøt.
- ²² Men den som blev sådd blandt torner, det er den som hører ordet, og verdens bekymring og rikdommens forførelse kveler ordet, og det blir uten frukt.
- ²³ Men den som blev sådd i den gode jord, det er den som hører ordet og forstår det; han bærer frukt, og en gir hundre fold, en seksti fold, en tretti fold.
- ²⁴ En annen lignelse fremsatte han for dem og sa: Himlenes rike er å ligne med en mann som hadde sådd god sæd i sin aker;
- ²⁵ men mens folkene sov, kom hans fiende og sådde ugress blandt hveten, og gikk så bort.
- ²⁶ Men da strået skjøt op og satte aks, da kom også ugresset til syne.
- ²⁷ Da gikk husbondens tjenere til ham og sa: Herre! sådde du ikke god sæd i din aker? hvorfra kommer det da ugress i den?
- ²⁸ Han sa til dem: Det har en fiende gjort. Da sa tjenerne til ham: Vil du da vi skal gå og sanke det sammen?
- ²⁹ Men han sa: Nei, forat I ikke også skal rykke op hveten når I sanker ugresset sammen.
- ³⁰ La dem begge vokse sammen inntil høsten, og når høsttiden kommer, vil jeg si til høstfolkene: Sank først ugresset sammen og bind det i bunter for å brenne det op; men

samle hveten i min lade!

31 En annen lignelse fremsatte han for dem og sa: Himlenes rike er likt et sennepskorn som en mann tok og sådde i sin aker;

32 det er mindre enn alt annet frø; men når det vokser til, er det større enn alle maturter og blir til et tre, så himmelens fugler kommer og bygger rede i dets grener.

33 En annen lignelse sa han dem: Himlenes rike er likt en surdeig som en kvinne tok og skjulte i tre skjepper mel, til det blev syret alt sammen.

34 Alt dette talte Jesus i lignelser til folket, og uten lignelser talte han ikke noget til dem,

35 forat det skulde oppfylles som er talt ved profeten, som sier: Jeg vil opplate min munn i lignelser, jeg vil utsi det som har vært skjult fra verdens grunnvoll blev lagt.

36 Derefter lot han folket fare og gikk inn i huset. Og hans disipler gikk til ham og sa: Tyd oss lignelsen om ugresset i akeren!

37 Han svarte og sa: Den som sår den gode sæd, er Menneskesønnen.

38 Akeren er verden; den gode sæd, det er rikets barn; men ugresset er den ondes barn;

39 fienden som sådde det, er djevelen; høsten er verdens ende; høstfolkene er englene.

40 Likesom da ugresset sankes og brennes op med ild, således skal det gå til ved verdens ende:

41 Menneskesønnen skal utsende sine engler, og de skal sanke ut av hans rike alt det som volder anstøt, og dem som gjør urett,

42 og de skal kaste dem i ildovnen; der skal være gråt og tenners gnidsel.

43 Da skal de rettferdige skinne som solen i sin Faders rike. Den som har ører, han høre!

44 Himlenes rike er likt en skatt som var gjemt i en aker, og som en mann fant og skjulte, og i sin glede gikk han bort og solgte alt det han hadde, og kjøpte akeren.

45 Atter er himlenes rike likt en kjøpmann som søkte efter gode perler,

46 og da han fant en kostelig perle, gikk han bort og solgte alt det han hadde, og kjøpte den.

47 Atter er himlenes rike likt en not som kastes i havet og samler fisk av alle slags;

48 når den er blitt full, drar de den på land og setter sig ned og samler de gode sammen i kar, men de råtne kaster de bort.

49 Således skal det gå til ved verdens ende: Englene skal gå ut og skille de onde fra de rettferdige

50 og kaste dem i ildovnen; der skal være gråt og tenners gnidsel.

51 Har I forstått alt dette? De sier til ham: Ja.

52 Da sa han til dem: Derfor er enhver skriftlærd som er oplært for himlenes rike, lik en husbond som bærer frem nytt og gammelt av det han har.

53 Og det skjedde da Jesus hadde endt disse lignelser, da drog han bort derfra.

54 Og han kom til sitt hjemsted og lærte dem i deres synagoge, så de blev slått av forundring og sa: Hvorfra har denne mann slik visdom og slike kraftige gjerninger?

55 Er ikke dette tømmermannens sønn? heter ikke hans mor Maria, og hans brødre Jakob og Josef og Simon og Judas?

56 Og hans søstre, er de ikke alle her hos oss? Hvorfra har han da alt dette?

57 Og de tok anstøt av ham. Men Jesus sa til dem: En profet blir ikke foraktet annensteds enn på sitt hjemsted og i sitt hus.

58 Og han gjorde ikke mange kraftige gjerninger der, for deres vantros skyld.

KAPITTEL 14

- P**å den tid fikk fjerdingsfyrsten Herodes høre ryktet om Jesus,
- ² og han sa til sine tjenere: Dette er døperen Johannes; han er opstanden fra de døde, og derfor er det disse krefter er virksomme i ham.
- ³ Herodes hadde grepet Johannes og bundet ham og kastet ham i fengsel for Herodias' skyld, som var hans bror Filips hustru.
- ⁴ For Johannes hadde sagt til ham: Det er dig ikke tillatt å ha henne.
- ⁵ Og han vilde gjerne slå ham ihjel, men fryktet for folket; for de holdt ham for en profet.
- ⁶ Men da det var Herodes' fødselsdag, danset Herodias' datter for dem, og Herodes syntes om henne;
- ⁷ derfor lovte han med ed å gi henne hvad hun vilde be om.
- ⁸ Men hun sa efter sin mors råd: Gi mig hit døperen Johannes' hode på et fat!
- ⁹ Og kongen blev ille til mote, men for sine eders og for gjestenes skyld bød han at det skulde gis henne,
- ¹⁰ og han sendte sine folk avsted og lot Johannes halshugge i fengslet.
- ¹¹ Og de kom med hans hode på et fat og gav det til piken, og hun bar det til sin mor.
- ¹² Og hans disipler kom til og tok hans legeme og begravde det; og de gikk og fortalte det til Jesus.
- ¹³ Da Jesus hørte det, drog han derfra i en båt avsides til et øde sted, og da folket fikk høre det, fulgte de efter ham til fots fra byene.
- ¹⁴ Og da han gikk i land, så han meget folk, og han ynkedes inderlig over dem og helbredet deres syke.
- ¹⁵ Men da det var blitt aften, gikk hans disipler til ham og sa: Stedet er øde, og det er alt sent på dagen; la derfor folket fare, så det kan gå bort i byene og kjøpe sig mat!
- ¹⁶ Men Jesus sa til dem: De har ikke nødig å gå bort; gi I dem å ete!
- ¹⁷ De sa til ham: Vi har ikke mere her enn fem brød og to fisker.
- ¹⁸ Men han sa: Hent dem hit til mig!
- ¹⁹ Og han bød at folket skulde sette sig ned i gresset, tok de fem brød og de to fisker, så op mot himmelen og velsignet dem; og han brøt brødene og gav dem til disiplene, og disiplene gav dem til folket.
- ²⁰ Og de åt alle og blev mette; og de tok op det som blev tilovers av stykkene, tolv kurver fulle.
- ²¹ Men de som hadde ett, var omkring fem tusen menn foruten kvinner og barn.
- ²² Og straks nødde han sine disipler til å gå i båten og sette over til hin side før ham, inntil han hadde latt folket fare.
- ²³ Og da han hadde latt folket fare, gikk han avsides op i fjellet for å bede; og da det var blitt aften, var han der alene.
- ²⁴ Men båten var alt midt ute på sjøen og arbeidet hårdt mot bølgene, for vinden var imot.
- ²⁵ Men i den fjerde nattevakt kom han til dem, vandrende på sjøen.
- ²⁶ Og da disiplene så ham vandre på sjøen, blev de forferdet og sa: Det er et spøkelse, og de skrek av redsel.
- ²⁷ Men Jesus talte straks til dem og sa: Vær frimodige; det er mig, frykt ikke!
- ²⁸ Da svarte Peter ham og sa: Herre! er det dig, da byd mig komme til dig på vannet!
- ²⁹ Han sa: Kom! Og Peter steg ut av båten og gikk bortover vannet for å komme til Jesus.

- ³⁰ Men da han så det hårde vær, blev han redd og begynte å synke; da ropte han: Herre, frels mig!
- ³¹ Og Jesus rakte straks hånden ut og tok fatt i ham og sa til ham: Du lite troende! hvorfor tvilte du?
- ³² Og da de steg i båten, la vinden sig.
- ³³ Men de som var i båten, kom og falt ned for ham og sa: Sannelig, du er Guds Sønn!
- ³⁴ Og da de var faret over, kom de til Gennesarets land.
- ³⁵ Og da folket på dette sted kjente ham igjen, sendte de bud i hele landet deromkring, og de førte til ham alle dem som hadde ondt,
- ³⁶ og bad ham at de bare måtte få røre ved det ytterste av hans klædebon; og alle de som rørte ved det, blev helbredet.

KAPITTEL 15

Da kom fariseere og skriftlærde fra Jerusalem til Jesus og sa: Mark.

- ² Hvorfor bryter dine disipler de gamles vedtekt? de vasker jo ikke sine hender når de holder måltid.
- ³ Men han svarte og sa til dem: Og I, hvorfor bryter I Guds bud for eders vedtekts skyld?
- ⁴ For Gud har gitt det bud: Hedre din far og din mor; og: Den som banner far eller mor, skal visselig dø;
- ⁵ men I sier: Den som sier til far eller mor: Det du skulde hatt til hjelp av mig, det gir jeg til templet -- han skylder ikke å hedre sin far eller sin mor.
- ⁶ Og I har gjort Guds lov til intet for eders vedtekts skyld.
- ⁷ I hyklere! rett spådde Esaias om eder da han sa:
- ⁸ Dette folk ærer mig med lebene; men deres hjerte er langt borte fra mig;
- ⁹ men de dyrker mig forgjeves, idet de lærer lærdommer som er menneskebud.
- ¹⁰ Og han kalte folket til sig og sa til dem: Hør dette og forstå det:
- ¹¹ Ikke det som kommer inn i munnen, gjør mennesket urent; men det som går ut av munnen, det gjør mennesket urent.
- ¹² Da gikk hans disipler til ham og sa: Vet du at fariseerne tok anstøt ved å høre dette ord?
- ¹³ Men han svarte og sa: Enhver plante som min himmelske Fader ikke har plantet, skal rykkes op med rot.
- ¹⁴ La dem fare! de er blinde veiledere for blinde; men når en blind leder en blind, faller de begge i grøften.
- ¹⁵ Da svarte Peter og sa til ham: Tyd denne lignelse for oss!
- ¹⁶ Men han sa: Er også I ennu uforstandige?
- ¹⁷ Skjønner I ikke at alt det som kommer inn i munnen, går i buken og kastes ut den naturlige vei?
- ¹⁸ Men det som går ut av munnen, det kommer fra hjertet, og dette er det som gjør mennesket urent.
- ¹⁹ For fra hjertet kommer onde tanker: mord, hor, utukt, tyveri, falskt vidnesbyrd, bespottelse.
- ²⁰ Dette er det som gjør mennesket urent; men å ete med uvaskede hender gjør ikke mennesket urent.

- ²¹ Og Jesus gikk bort derfra, og trakk sig tilbake til landet ved Tyrus og Sidon.
- ²² Og se, en kananeisk kvinne kom fra de landemerker og ropte: Herre, du Davids sønn! miskunn dig over mig! min datter plages ille av en ond ånd.
- ²³ Men han svarte henne ikke et ord. Da gikk hans disipler til ham og bad ham og sa: Skill dig av med henne! for hun roper efter oss.
- ²⁴ Men han svarte og sa: Jeg er ikke utsendt til andre enn de fortapte får av Israels hus.
- ²⁵ Men hun kom og falt ned for ham og sa: Herre, hjelp mig!
- ²⁶ Men han svarte og sa: Det er ikke rett å ta brødet fra barna og kaste det for de små hunder.
- ²⁷ Men hun sa: Det er sant, Herre! for de små hunder eter jo av de smuler som faller fra deres herrers bord.
- ²⁸ Da svarte Jesus og sa til henne: Kvinne! din tro er stor; dig skje som du vil! Og hennes datter blev helbredet fra samme stund.
- ²⁹ Og Jesus gikk bort derfra og kom til den Galileiske Sjø, og han gikk op i fjellet og satte sig der.
- ³⁰ Og meget folk kom til ham, og de hadde med sig halte, blinde, stumme, vanføre og mange andre; og de la dem for hans føtter, og han helbredet dem,
- ³¹ så at folket undret sig da de så stumme tale, vanføre helbredes, halte gå og blinde se; og de priste Israels Gud.
- ³² Men Jesus kalte sine disipler til sig og sa: Jeg ynkes inderlig over folket; for de har alt vært hos mig i tre dager, og de har ikke noget å ete; og la dem fare fastende fra mig vil jeg ikke, forat de ikke skal vansmekte på veien.
- ³³ Og hans disipler sa til ham: Hvorfra skal vi her i ørkenen få brød nok til å mette så meget folk?
- ³⁴ Og Jesus sa til dem: Hvor mange brød har I? De sa: Syv, og nogen få småfisker.
- ³⁵ Da bød han folket sette sig ned på jorden,
- ³⁶ og han tok de syv brød og fiskene, takket og brøt dem og gav dem til disiplene, og disiplene til folket.
- ³⁷ Og de åt alle sammen og blev mette; og de tok op det som blev tilovers av stykkene, syv kurver fulle.
- ³⁸ Men de som hadde ett, var fire tusen menn foruten kvinner og barn.
- ³⁹ Og da han hadde latt folket fare, gikk han i båten og kom til landet ved Magadan.

KAPITTEL 16

- O**g fariseerne og sadduseerne gikk til ham og fristet ham, og bad at han vilde la dem få se et tegn fra himmelen.
- ² Men han svarte og sa til dem: Når det er blitt aften, sier I: Det blir godt vær, for himmelen er rød;
- ³ og om morgenen: Idag blir det uvær, for himmelen er rød og mørk. Himmels utseende vet I å tyde, men tidenes tegn kan I ikke tyde.
- ⁴ En ond og utro slekt krever tegn, og tegn skal ikke gis den, uten Jonas' tegn. Og han forlot dem og gikk bort.
- ⁵ Og da disiplene kom over til hin side, hadde de glemt å ta brød med.
- ⁶ Da sa Jesus til dem: Se eder for og ta eder i vare for fariseernes og sadduseernes

surdeig!

⁷ Da tenkte de ved sig selv og sa: Det er fordi vi ikke har tatt brød med.

⁸ Men da Jesus merket det, sa han til dem: I lite troende! hvorfor tenker I ved eder selv at det er fordi I ikke har tatt brød med?

⁹ Skjønner I ennå ikke, og kommer I ikke i hu de fem brød til de fem tusen, og hvor mange kurver I da fikk,

¹⁰ eller de syv brød til de fire tusen, og hvor mange kurver I da fikk?

¹¹ Kan I da ikke skjønne at det ikke var om brød jeg talte til eder? Men ta eder i vare for fariseernes og sadduseernes surdeig!

¹² Da forstod de at han ikke hadde talt om at de skulde ta sig i vare for surdeigen i brød, men for fariseernes og sadduseernes lære.

¹³ Men da Jesus var kommet til landet ved Cesarea Filippi, spurte han sine disipler og sa: Hvem sier folk at Menneskesønnen er?

¹⁴ De sa: Nogen sier døperen Johannes, andre Elias, andre igjen Jeremias eller en av profetene.

¹⁵ Han sa til dem: Men I, hvem sier I at jeg er?

¹⁶ Da svarte Simon Peter og sa: Du er Messias, den levende Guds Sønn.

¹⁷ Og Jesus svarte og sa til ham: Salig er du, Simon, Jonas' sønn! for kjød og blod har ikke åpenbaret dig det, men min Fader i himmelen.

¹⁸ Og jeg sier dig at du er Peter; og på denne klippe vil jeg bygge min menighet, og dødsrikets porter skal ikke få makt over den.

¹⁹ Og jeg vil gi dig nøklene til himlenes rike, og det du binder på jorden, skal være bundet i himmelen, og det du løser på jorden, skal være løst i himmelen.

²⁰ Da bød han sine disipler at de ikke skulde si til nogen at han var Messias.

²¹ Fra den tid begynte Jesus å gi sine disipler til kjenne at han skulde gå til Jerusalem og lide meget av de eldste og yppersteprestene og de skriftlærde, og slåes ihjel, og opstå på den tredje dag.

²² Da tok Peter ham til side og begynte å irettesette ham og sa: Gud fri dig, Herre! dette må ingenlunde vederfares dig!

²³ Men han vendte sig og sa til Peter: Vik bak mig, Satan! du er mig til anstøt; for du har ikke sans for det som hører Gud til, men bare for det som hører menneskene til.

²⁴ Da sa Jesus til sine disipler: Vil nogen komme efter mig, da må han fornekte sig selv og ta sitt kors op og følge mig.

²⁵ For den som vil berge sitt liv, skal miste det; men den som mister sitt liv for min skyld, skal finne det.

²⁶ For hvad gagnar det et menneske om han vinner den hele verden, men tar skade på sin sjel? eller hvad vil et menneske gi til vederlag for sin sjel?

²⁷ For Menneskesønnen skal komme i sin Faders herlighet med sine engler, og da skal han betale enhver efter hans gjerning.

²⁸ Sannelig sier jeg eder: Nogen av dem som her står, skal ikke smake døden før de ser Menneskesønnen komme i sitt rike.

KAPITTEL 17

Og seks dager derefter tok Jesus med sig Peter, Jakob og hans bror Johannes og førte dem avsides op på et høit fjell.

² Og han blev forklaret for deres øine, og hans åsyn skinte som solen, og hans klær blev hvite som lyset.

³ Og se, Moses og Elias viste sig for dem og talte med ham.

⁴ Da tok Peter til orde og sa til Jesus: Herre! det er godt at vi er her; vil du, så skal jeg gjøre tre boliger her, en til dig og en til Moses og en til Elias.

⁵ Mens han ennu talte, se, da kom det en lysende sky og overskygget dem, og se, det kom en røst ut av skyen, som sa: Dette er min Sønn, den elskede, i hvem jeg har velbehag; hør ham!

⁶ Og da disiplene hørte det, falt de ned på sitt ansikt og blev meget forferdet.

⁷ Og Jesus gikk bort og rørte ved dem og sa: Stå op, og frykt ikke!

⁸ Men da de så op, så de ingen uten Jesus alene.

⁹ Og da de gikk ned av fjellet, bød Jesus dem: I skal ikke fortelle nogen om dette syn før Menneskesønnen er opstanden fra de døde.

¹⁰ Og disiplene spurte ham og sa: Hvorfor sier da de skriftlærde at Elias først må komme?

¹¹ Han svarte og sa: Elias kommer visstnok og skal sette alt i rette skikk;

¹² men jeg sier eder at Elias er alt kommet, og de kjente ham ikke, men gjorde med ham hvad de vilde. Det samme skal også Menneskesønnen lide av dem.

¹³ Da forstod disiplene at det var om døperen Johannes han talte til dem.

¹⁴ Og da de kom til folket, kom en mann til ham og falt på kne for ham og sa:

¹⁵ Herre! miskunn dig over min sønn! Han er månesyk og lider storlig; ofte faller han i ilden og ofte i vannet.

¹⁶ Og jeg førte ham til dine disipler; men de kunde ikke helbrede ham.

¹⁷ Da svarte Jesus og sa: Du vantro og vrange slekt! hvor lenge skal jeg være hos eder? hvor lenge skal jeg tåle eder? Før ham hit til mig!

¹⁸ Og Jesus truet ham, og den onde ånd fór ut av ham, og gutten blev helbredet fra samme stund.

¹⁹ Da gikk disiplene til Jesus i enrum og sa: Hvorfor kunde ikke vi drive den ut?

²⁰ Jesus sa til dem: For eders vantros skyld; for sannelig sier jeg eder: Har I tro som et sennepskorn, da kan I si til dette fjell: Flytt dig derfra og dit! og det skal flytte sig, og intet skal være umulig for eder.

²¹ Men dette slag farer ikke ut uten ved bønn og faste.

²² Men mens de ferdedes i Galilea, sa Jesus til dem: Menneskesønnen skal overgis i menneskers hender,

²³ og de skal slå ham ihjel, og på den tredje dag skal han opstå. Og de blev meget bedrøvet.

²⁴ Men da de kom til Kapernaum, gikk de som krevde inn tempelskatten, til Peter og sa: Betaler ikke eders mester tempelskatt?

²⁵ Han sa: Jo. Og da han kom inn i huset, kom Jesus ham i forkjøpet og sa til ham: Hvad tykkes dig, Simon? av hvem tar kongene på jorden toll eller skatt? av sine barn eller av de fremmede?

²⁶ Han sa: Av de fremmede. Da sa Jesus til ham: Så er jo barna fri.

²⁷ Men forat vi ikke skal gi dem anstøt, så gå ned til sjøen, kast ut en krok, og ta den første fisk som kommer op; og når du åpner munnen på den, skal du finne en stater; ta den og gi dem for mig og dig!

KAPITTEL 18

¹ I samme stund kom disiplene til Jesus og sa: Hvem er den største i himlenes rike?

² Og han kalte et lite barn til sig og stilte det midt iblandt dem

³ og sa: Sannelig sier jeg eder: Uten at I omvender eder og blir som barn, kommer I ingenlunde inn i himlenes rike.

⁴ Derfor, den som gjør sig liten som dette barn, han er den største i himlenes rike;

⁵ og den som tar imot ett sådant barn for mitt navns skyld, tar imot mig;

⁶ men den som forfører en av disse små som tror på mig, for ham var det bedre at det var hengt en kvernsten om hans hals og han var nedsenket i havets dyp.

⁷ Ve verden for forførelser! for forførelser må komme; men ve det menneske som forførelsen kommer fra!

⁸ Men om din hånd eller din fot frister dig, da hugg den av og kast den fra dig! det er bedre for dig å gå halt eller vanfør inn til livet enn å ha to hender eller to føtter og bli kastet i den evige ild.

⁹ Og om ditt øie frister dig, da riv det ut og kast det fra dig! det er bedre for dig å gå enøiet inn til livet enn å ha to øine og bli kastet i helvedes ild.

¹⁰ Se til at I ikke forakter en av disse små! for jeg sier eder at deres engler i himmelen ser alltid min himmelske Faders åsyn.

¹¹ For Menneskesønnen er kommet for å frelse det som var forapt.

¹² Hva tykkes eder? om et menneske har hundre får, og ett av dem forviller sig, forlater han da ikke de ni og nitti i fjellet og går bort og leter efter det som har forvillet sig?

¹³ Og hender det at han finner det, sannelig sier jeg eder: Han gleder sig mere over det enn over de ni og nitti som ikke har forvillet sig.

¹⁴ Således er det ikke eders himmelske Faders vilje at en eneste av disse små skal fortapes.

¹⁵ Men om din bror synder mot dig, da gå bort og irettesett ham i enrum! hører han på dig, da har du vunnet din bror;

¹⁶ men vil han ikke høre, da ta ennu en eller to med dig, forat enhver sak skal stå fast ved to eller tre vidners ord.

¹⁷ Men hører han ikke på dem, da si det til menigheten! men hører han heller ikke på menigheten, da skal han være for dig som en hedning og en tolder.

¹⁸ Sannelig sier jeg eder: Alt det I binder på jorden, skal være bundet i himmelen, og alt det I løser på jorden, skal være løst i himmelen.

¹⁹ Atter sier jeg eder: Alt det to av eder på jorden blir enige om å bede om, det skal gis dem av min Fader i himmelen.

²⁰ For hvor to eller tre er samlet i mitt navn, der er jeg midt iblandt dem.

²¹ Da gikk Peter til ham og sa: Herre! hvor ofte skal min bror synde mot mig og jeg tilgi ham det? så meget som syv ganger?

²² Jesus sa til ham: Jeg sier dig: Ikke syv ganger, men sytti ganger syv ganger.

²³ Derfor er himlenes rike å ligne med en konge som vilde holde regnskap med sine tjenere.

- ²⁴ Men da han begynte på oppgjøret, blev en ført frem for ham, som skyldte ti tusen talenter.
- ²⁵ Men da han ikke hadde noget å betale med, bød hans herre at han skulde selges, han og hans hustru og barn og alt det han hadde, og at der skulde betales.
- ²⁶ Da falt denne tjener ned for ham og sa: Vær langmodig med mig, så skal jeg betale dig alt sammen!
- ²⁷ Da ynkedes denne tjeners herre inderlig over ham, og lot ham løs og eftergav ham gjelden.
- ²⁸ Men da denne tjener gikk ut, traff han en av sine medtjenere som skyldte ham hundre penninger, og han tok fatt på ham og holdt på å kvele ham og sa: Betal det du skylder!
- ²⁹ Da falt hans medtjener ned og bad ham og sa: Vær langmodig med mig, så skal jeg betale dig!
- ³⁰ Men han vilde ikke; han gikk bort og kastet ham i fengsel, til han betalte det han var skyldig.
- ³¹ Men da hans medtjenere så hvad som skjedde, blev de meget bedrøvet, og de kom og fortalte sin herre alt det som var skjedd.
- ³² Da kalte hans herre ham for sig og sa til ham: Du onde tjener! all din gjeld eftergav jeg dig, fordi du bad mig;
- ³³ burde ikke også du forbarme dig over din medtjener, likesom jeg forbarmet mig over dig?
- ³⁴ Og hans herre blev vred, og overgav ham til dem som piner, inntil han betalte alt det han var ham skyldig.
- ³⁵ Således skal også min himmelske Fader gjøre med eder om ikke enhver av eder av hjertet tilgir sin bror.

KAPITTEL 19

Og det skjedde da Jesus hadde endt denne tale, da drog han bort fra Galilea og kom til Judeas landemerker på hin side Jordan.

- ² Og meget folk fulgte ham, og han helbredet dem der.
- ³ Og fariseerne kom til ham, fristet ham og sa: Har en mann lov til å skille sig fra sin hustru for enhver saks skyld?
- ⁴ Han svarte og sa: Har I ikke lest at han som skapte dem, fra begynnelsen av skapte dem til mann og kvinne
- ⁵ og sa: Derfor skal mannen forlate far og mor og holde sig til sin hustru, og de to skal være ett kjød?
- ⁶ Så er de da ikke lenger to, men ett kjød. Derfor, det som Gud har sammenføiet, det skal et menneske ikke adskille.
- ⁷ De sa til ham: Hvorfor bød da Moses å gi hustruen skilsmissebrev og skille sig fra henne?
- ⁸ Han sa til dem: For eders hårde hjertes skyld gav Moses eder lov til å skilles fra eders hustruer; men fra begynnelsen av har det ikke vært således.
- ⁹ Men jeg sier eder at den som skiller sig fra sin hustru, uten for hors skyld, og gifter sig med en annen, han driver hor, og den som gifter sig med en fraskilt kvinne, han driver hor.
- ¹⁰ Hans disipler sa til ham: Står saken så mellom mann og hustru, da er det ikke godt å gifte sig.

- 11** Men han sa til dem: Ikke alle fatter dette ord, men bare de som det er gitt.
- 12** For der er gildinger som er født slik av mors liv, og der er gildinger som er gildet av menneskene, og der er gildinger som har gildet sig selv for himlenes rikes skyld. Den som kan fatte dette ord, han fatte det!
- 13** Da bar de små barn til ham, forat han skulde legge sine hender på dem og bede; men disiplene truet dem.
- 14** Men Jesus sa: La de små barn være og hindre dem ikke fra å komme til mig! for himlenes rike hører sådanne til.
- 15** Og han la sine hender på dem og drog derfra.
- 16** Og se, det kom en til ham og sa: Mester! hvad godt skal jeg gjøre for å få evig liv?
- 17** Men han sa til ham: Hvorfor spør du mig om det gode? Det er bare en som er god. Men vil du gå inn til livet, da hold budene!
- 18** Han sa til ham: Hvilke? Jesus sa: Du skal ikke slå ihjel, du skal ikke drive hor, du skal ikke stjele, du skal ikke si falskt vidnesbyrd,
- 19** hedre din far og din mor, og: du skal elske din næste som dig selv.
- 20** Den unge mann sa til ham: Alt dette har jeg holdt; hvad fattes mig ennu?
- 21** Jesus sa til ham: Vil du være fullkommen, da gå bort og selg det du eier, og gi det til de fattige, så skal du få en skatt i himmelen; kom så og følg mig!
- 22** Men da den unge mann hørte det, gikk han bedrøvet bort; for han var meget rik.
- 23** Og Jesus sa til sine disipler: Sannelig sier jeg eder: Det vil være vanskelig for en rik å komme inn i himlenes rike.
- 24** Atter sier jeg eder: Det er lettere for en kamel å gå gjennom et nåleøie enn for en rik å gå inn i Guds rike.
- 25** Men da disiplene hørte det, blev de meget forferdet og sa: Hvem kan da bli frelst?
- 26** Men Jesus så på dem og sa til dem: For mennesker er dette umulig, men for Gud er alt mulig.
- 27** Da svarte Peter ham: Se, vi har forlatt alt og fulgt dig; hvad skal da vi få?
- 28** Da sa Jesus til dem: Sannelig sier jeg eder: I som har fulgt mig, I skal i gjenfødelsen, når Menneskesønnen sitter på sin herlighets trone, også sitte på tolv troner og dømme Israels tolv stammer.
- 29** Og hver den som har forlatt hus eller brødre eller søstre eller far eller mor eller barn eller akre for mitt navns skyld? skal få mangefold igjen og arve evig liv.
- 30** Men mange som er de første, skal bli de siste, og de siste de første.

KAPITTEL 20

For himlenes rike er likt en husbond som gikk ut tidlig om morgenen for å leie arbeidere til sin vingård.

2 Og da han var blitt enig med arbeiderne om en penning om dagen, sendte han dem bort til sin vingård.

3 Og han gikk ut ved den tredje time og så andre stå ledige på torvet,

4 og til dem sa han: Gå også I bort til vingården, og hvad rett er, vil jeg gi eder. Og de gikk avsted.

5 Atter gikk han ut ved den sjette og den niende time og gjorde likeså.

6 Og han gikk ut ved den ellefte time og fant andre stående der, og han sa til dem:

Hvorfor står I her ledige hele dagen?

⁷ De sa til ham: Fordi ingen har leid oss. Han sa til dem: Gå også I bort til vingården!

⁸ Men da det var blitt aften, sa vingårdens herre til sin forvalter: Kall arbeiderne frem og gi dem deres lønn; begynn med de siste og end med de første!

⁹ Så kom de som var leid ved den ellefte time, og de fikk hver sin penning.

¹⁰ Men da de første kom, tenkte de at de skulde få mere; men de fikk hver sin penning de også.

¹¹ Men da de fikk den, knurret de mot husbonden og sa:

¹² Disse siste har bare vært her en time, og du har gjort dem like med oss som har båret dagens byrde og hete.

¹³ Men han svarte en av dem og sa: Min venn! jeg gjør dig ikke urett, blev du ikke enig med mig om en penning?

¹⁴ Ta ditt og gå! Men jeg vil gi denne siste like så meget som dig.

¹⁵ Eller har jeg ikke lov til å gjøre med mitt hvad jeg vil? eller er ditt øie ondt fordi jeg er god?

¹⁶ Således skal de siste bli de første, og de første de siste; for mange er kalt, men få utvalgt.

¹⁷ Og da Jesus drog op til Jerusalem, tok han de tolv disipler til side og sa til dem på veien:

¹⁸ Se, vi går op til Jerusalem, og Menneskesønnen skal overgis til yppersteprestene og de skriftlærde, og de skal dømme ham til døden

¹⁹ og overgi ham til hedningene til å spottes og hudstrykes og korsfestes; og på den tredje dag skal han opstå.

²⁰ Da gikk Sebedeus-sønnenes mor til ham med sine sønner, falt ned for ham og bad ham om noget.

²¹ Han sa til henne: Hvad vil du? Hun sa til ham: Si at disse mine to sønner skal sitte, den ene ved din høire og den andre ved din venstre side i ditt rike!

²² Men Jesus svarte og sa: I vet ikke hvad det er I ber om. Kan I drikke den kalk jeg skal drikke? De sa til ham: Det kan vi.

²³ Han sa til dem: Min kalk skal I nok drikke; men å sitte ved min høire og ved min venstre side, det tilkommer det ikke mig å gi nogen, men det gis dem som det er beredt av min Fader.

²⁴ Da de ti hørte dette, blev de harme på de to brødre.

²⁵ Men Jesus kalte dem til sig og sa: I vet at fyrstene hersker over sine folk, og deres stormenn bruker makt over dem.

²⁶ Så skal det ikke være blandt eder; men den som vil bli stor iblandt eder, han skal være eders tjener,

²⁷ og den som vil være den første blandt eder, han skal være eders træl,

²⁸ likesom Menneskesønnen ikke er kommet for å la sig tjene, men for selv å tjene og gi sitt liv til en løsepenge for mange.

²⁹ Og da de gikk ut fra Jeriko, fulgte meget folk ham.

³⁰ Og se, to blinde satt ved veien, og da de hørte at det var Jesus som gikk forbi, ropte de: Miskunn dig over oss, Herre, du Davids sønn!

³¹ Folket truet dem at de skulde tie; men de ropte enda mere og sa: Herre, miskunn dig over oss, du Davids sønn!

³² Og Jesus stod stille og kalte på dem og sa: Hvad vil I jeg skal gjøre for eder?

³³ De sa: Herre! at våre øine må bli opplatt!

³⁴ Da ynkedes Jesus inderlig og rørte ved deres øine; og straks fikk de sitt syn igjen, og de fulgte ham.

KAPITTEL 21

Og da de kom nær til Jerusalem og var kommet til Betfage ved Oljeberget, da sendte Jesus to disipler avsted og sa til dem:

² Gå inn i den by som ligger rett for eder, og straks skal I finne en aseninne bundet og en fole hos den; løs dem, og før dem til mig!

³ Og dersom nogen sier noget til eder, da skal I si: Herren har bruk for dem; så skal han straks sende dem.

⁴ Men dette skjedde forat det skulde opfylles som er talt ved profeten, som sier:

⁵ Si til Sions datter: Se, din konge kommer til dig, saktmodig og ridende på et asen, på trældyrets fole.

⁶ Disiplene gikk da avsted og gjorde som Jesus bød dem;

⁷ de hentet aseninnen og folen, og la sine klær på dem; og han satte sig oppå.

⁸ Og størstedelen av folket bredte sine klær på veien, andre hugg grener av trærne og strødde dem på veien,

⁹ og folket som gikk foran og fulgte efter, ropte: Hosianna Davids sønn! Velsignet være han som kommer i Herrens navn! Hosianna i det høieste!

¹⁰ Og da han drog inn i Jerusalem, kom hele byen i bevegelse og sa: Hvem er dette?

¹¹ Men folket sa: Dette er profeten Jesus fra Nasaret i Galilea.

¹² Og Jesus gikk inn i Guds tempel og drev ut alle dem som solgte og kjøpte i templet, og pengevekslernes bord og duekremmernes stoler veltet han,

¹³ og han sa til dem: Det er skrevet: Mitt hus skal kalles et bedehus. Men I gjør det til en røverhule.

¹⁴ Og det kom blinde og halte til ham i templet, og han helbredet dem.

¹⁵ Men da yppersteprestene og de skriftlærde så de undergjæringer han gjorde, og barna som ropte i templet: Hosianna Davids sønn! da blev de vrede og sa til ham:

¹⁶ Hører du hvad disse sier? Men Jesus sa til dem: Ja! Har I aldri lest: Av umyndiges og diendes munn har du beredt dig lovprisning?

¹⁷ Og han forlot dem og gikk utenfor byen til Betania, og var der natten over.

¹⁸ Om morgenen, da han gikk til byen igjen, blev han hungrig,

¹⁹ og da han så et fikentre ved veien, gikk han bort til det, men fant ikke noget på det uten bare blad. Da sa han til det: Aldri i evighet skal det mere vokse frukt på dig. Og straks visnet fikentreet.

²⁰ Og da disiplene så det, undret de sig og sa: Hvorledes gikk det til at fikentreet straks visnet?

²¹ Men Jesus svarte og sa til dem: Sannelig sier jeg eder: Dersom I har tro og ikke tviler, da skal I ikke alene kunne gjøre dette med fikentreet, men endog om I sier til dette fjell: Løft dig op og kast dig i havet, så skal det skje;

²² og alt det I beder om med tro i eders bønn, det skal I få.

²³ Og da han var kommet inn i templet og lærte der, gikk yppersteprestene og folkets eldste til ham og sa: Med hvad myndighet gjør du dette, og hvem har gitt dig denne

myndighet?

24 Jesus svarte og sa til dem: Også jeg vil spørre eder om en ting; sier I mig det, da skal også jeg si eder med hvad myndighet jeg gjør dette.

25 Johannes' dåp, hvorfra var den? fra himmelen eller fra mennesker? Da tenkte de ved sig selv og sa: Sier vi: Fra himmelen, da sier han til oss: Hvorfor trodde I ham da ikke?

26 Men sier vi: Fra mennesker, da frykter vi for folket; for alle holder Johannes for en profet.

27 De svarte da Jesus og sa: Vi vet det ikke. Da sa også han til dem: Så sier heller ikke jeg eder med hvad myndighet jeg gjør dette.

28 Men hvad tykkes eder? En mann hadde to sønner, og han gikk til den ene og sa: Sønn, gå idag og arbeid i min vingård!

29 Men han svarte: Jeg vil ikke. Men siden angret han det og gikk.

30 Og han gikk til den andre og sa det samme til ham. Han svarte: Ja, herre! men gikk ikke.

31 Hvem av de to gjorde nu farens vilje? De sier: Den første. Jesus sier til dem: Sannelig sier jeg eder at toldere og skjøgere kommer før inn i Guds rike enn I.

32 For Johannes kom til eder på rettferdighets vei, og I trodde ham ikke, men tolderne og skjøgene trodde ham; men I, enda I så det, angret I det ikke siden, så I trodde ham.

33 Hør en annen lignelse: Det var en husbond som plantet en vingård, og han satte et gjerde omkring den og gravde en vinperse i den og bygget et tårn, og så leide han den ut til vingårdsmenn og drog utenlands.

34 Da det nu led mot frukttiden, sendte han sine tjenere til vingårdsmennene for å ta imot den frukt som han skulde ha;

35 og vingårdsmennene tok hans tjenere: en slo de, en drepte de, en stenet de.

36 Atter sendte han andre tjenere, flere enn de første, og de gjorde likeså med dem.

37 Men til sist sendte han sin sønn til dem og sa: De vil undse sig for min sønn.

38 Men da vingårdsmennene så sønnen, sa de sig imellem: Dette er arvingen; kom, la oss slå ham ihjel, så vi kan få hans arv!

39 Og de tok ham og kastet ham ut av vingården og slo ham ihjel.

40 Når nu vingårdens herre kommer, hvad skal han da gjøre med disse vingårdsmenn?

41 De sier til ham: Ille skal han ødelegge disse illgjerningsmenn, og vingården skal han leie ut til andre vingårdsmenn, som gir ham frukten i rette tid.

42 Jesus sier til dem: Har I aldri lest i skriftene: Den sten som bygningsmennene forkastet, den er blitt hjørnestein; av Herren er dette gjort, og det er underfullt i våre øine?

43 Derfor sier jeg eder: Guds rike skal tas fra eder og gis til et folk som bærer dets frukter.

44 Og den som faller på denne sten, han skal knuses, men den som den faller på, ham skal den smuldre til støv.

45 Og da yppersteprestene og fariseerne hørte hans lignelser, skjønte de at han talte om dem.

46 Og de søkte å gripe ham, men fryktet for folket; for det holdt ham for en profet.

KAPITTEL 22

Og Jesus tok atter til orde og talte til dem i lignelser og sa:

² Himlenes rike er å ligne med en konge som gjorde bryllup for sin sønn.

³ Og han sendte sine tjenere ut for å be de innbudne komme til bryllupet; men de vilde ikke komme.

⁴ Atter sendte han andre tjenere ut og sa: Si til de innbudne: Se, jeg har gjort i stand mitt måltid: mine okser og mitt gjø-fe er slaktet, og alt er ferdig; kom til bryllupet!

⁵ Men de brydde sig ikke om det og gikk sin vei, den ene til sin aker, den annen til sitt kjøbmannskap;

⁶ og de andre tok fatt på hans tjenere, hånte dem og slo dem ihjel.

⁷ Men kongen blev harm, og sendte sine krigshærer ut og drepte disse manndrapere og satte ild på deres by.

⁸ Derefter sier han til sine tjenere: Bryllupet er vel ferdig, men de innbudne var det ikke verd;

⁹ gå derfor ut på veiskjellene og be til bryllups så mange I finner!

¹⁰ Så gikk da disse tjenere ut på veiene og fikk sammen alle dem de fant, både onde og gode, og bryllupshuset blev fullt av gjester.

¹¹ Da nu kongen gikk inn for å se på dem som satt til bords, så han der en mann som ikke hadde bryllupsklædning på.

¹² Og han sa til ham: Min venn! hvorledes er du kommet inn her og har ikke bryllupsklædning på! Men han tidde.

¹³ Da sa kongen til tjenerne: Bind hender og føtter på ham og kast ham ut i mørket utenfor! Der skal være gråt og tenners gnidse.

¹⁴ For mange er kalt, men få er utvalgt.

¹⁵ Da gikk fariseerne bort og holdt råd om hvorledes de kunde fange ham i ord.

¹⁶ Og de sendte sine disipler avsted til ham sammen med herodianerne og lot dem si: Mester! vi vet at du er sanntru og lærer Guds vei i sannhet, og ikke bryr dig om nogen, for du gjør ikke forskjell på folk;

¹⁷ Si oss da: Hvad tykkes dig? er det tillatt å gi keiseren skatt, eller ikke?

¹⁸ Men Jesus merket deres ondskap og sa: Hvorfor frister I mig, hyklere?

¹⁹ Vis mig skattens mynt! De rakte ham da en penning.

²⁰ Og han sier til dem: Hvis billede og påskrift er dette?

²¹ De sier til ham: Keiserens. Da sier han til dem: Gi da keiseren hvad keiserens er, og Gud hvad Guds er!

²² Og da de hørte det, undret de sig, og forlot ham og gikk bort.

²³ Samme dag kom nogen sadduseere til ham, de som sier at det ikke er nogen opstandelse, og de spurte ham og sa:

²⁴ Mester! Moses har sagt: Når en mann dør og ikke har barn, da skal hans bror gifte sig med hans hustru og opreise sin bror avkom.

²⁵ Nu var det hos oss syv brødre; og den første giftet sig og døde, og da han ikke hadde avkom, efterlot han sin hustru til broren.

²⁶ Likeså den annen og den tredje, like til den syvende.

²⁷ Men sist av alle døde kvinnen.

²⁸ Men i opstandelsen, hvem av de syv skal da få henne til hustru? for de har jo hatt henne alle sammen.

²⁹ Men Jesus svarte og sa til dem: I farer vill fordi I ikke kjenner skriftene og heller ikke

Guds kraft.

³⁰ For i opstandelsen hverken tar de til ekte eller gis de til ekte, men de er som Guds engler i himmelen.

³¹ Men om de dødes opstandelse, har I da ikke lest hvad som er sagt eder om den av Gud, som sier:

³² Jeg er Abrahams Gud og Isaks Gud og Jakobs Gud? Han er ikke de dødes Gud, men de levendes.

³³ Og da folket hørte det, var de slått av forundring over hans lære.

³⁴ Men da fariseerne hørte at han hadde stoppet munnen på sadduseerne, kom de sammen;

³⁵ og en av dem, en lovkyndig, spurte for å friste ham:

³⁶ Mester! hvilket bud er det største i loven?

³⁷ Han sa til ham: Du skal elske Herren din Gud av alt ditt hjerte og av all din sjel og av all din hu.

³⁸ Dette er det største og første bud.

³⁹ Men det er et annet som er like så stort: Du skal elske din næste som dig selv.

⁴⁰ På disse to bud hviler hele loven og profetene.

⁴¹ Men mens fariseerne var samlet, spurte Jesus dem:

⁴² Hvad tykkes eder om Messias? hvis sønn er han? De sier til ham: Davids.

⁴³ Han sier til dem: Hvorledes kan da David i Ånden kalle ham herre, når han sier:

⁴⁴ Herren sa til min herre: Sett dig ved min høire hånd, til jeg får lagt dine fiender under dine føtter!

⁴⁵ Kaller nu David ham herre, hvorledes kan han da være hans sønn?

⁴⁶ Og ingen kunde svare ham et ord, og heller ikke vågde nogen å spørre ham mere fra den dag.

KAPITTEL 23

Da talte Jesus til folket og til sine disipler og sa:

² På Mose stol sitter de skriftlærde og fariseerne.

³ Derfor skal I gjøre og holde alt det de byder eder; men efter deres gjerninger skal I ikke gjøre. For de sier det, men de gjør det ikke;

⁴ de binder svære byrder, som er vanskelige å bære, og legger dem på menneskenes skuldrer, men selv vil de ikke røre dem med sin finger.

⁵ Men de gjør alle sine gjerninger for å sees av menneskene; for de gjør sine minnesedler brede og sine dusker store,

⁶ og de vil gjerne sitte øverst ved gjestebudene og ha de øverste seter i synagogene

⁷ og få hilsninger på torvene og kalles rabbi av menneskene.

⁸ Men I skal ikke la eder kalle rabbi; for en er eders mester, men I er alle brødre.

⁹ Og I skal ikke kalle nogen på jorden eders far; for en er eders far, han som er i himmelen.

¹⁰ Heller ikke skal I la eder kalle lærere; for en er eders lærer, Kristus.

¹¹ Men den største blandt eder skal være eders tjener.

¹² Den sig selv ophøier, skal fornedres, og den sig selv fornedrer, skal ophøies.

¹³ Men ve eder, I skriftlærde og fariseere, I hyklere, I som lukker himlenes rike for

menneskene! for selv går I ikke der inn, og dem som er i ferd med å gå der inn, tillater I ikke å gå inn.

14 Ve eder, I skriftlærde og fariseere, I hyklere, I som opeter enkers hus og for et syns skyld holder lange bønner! Derfor skal I få dess hårdere dom.

15 Ve eder, I skriftlærde og fariseere, I hyklere, I som farer over hav og land for å vinne en eneste tilhenger, og når han er blitt det, gjør I ham til et helvedes barn, to ganger verre enn I selv er!

16 Ve eder, I blinde veiledere, som sier: Om nogen sverger ved templet, det er intet; men den som sverger ved gullet i templet, han er bundet!

17 I dårer og blinde! hvad er størst, gullet, eller templet som helliger gullet?

18 Og: Om nogen sverger ved alteret, det er intet; men den som sverger ved den offergave som ligger på det, han er bundet.

19 I blinde! hvad er størst, offergaven, eller alteret som helliger gaven?

20 Derfor, den som sverger ved alteret, han sverger ved det og ved alt det som ligger på det,

21 og den som sverger ved templet, han sverger ved det og ved ham som bor i det,

22 og den som sverger ved himmelen, han sverger ved Guds trone og ved ham som sitter på den.

23 Ve eder, I skriftlærde og fariseere, I hyklere, I som gir tiende av mynte og anis og karve, og ikke enser det som veier tyngre i loven: rett og barmhjertighet og trofasthet! Dette burde gjøres, og det andre ikke lates ugjort.

24 I blinde veiledere, som avsiler myggen, men sluker kamelen!

25 Ve eder, I skriftlærde og fariseere, I hyklere, I som renser beger og fat utvendig, men innvendig er de fulle av rov og griskhet!

26 Du blinde fariseer! rens først begeret og fatet innvendig, forat det også kan bli rent utvendig!

27 Ve eder, I skriftlærde og fariseere, I hyklere, I som ligner kalkede graver, som utvendig er fagre å se til, men innvendig er fulle av dødningeben og all urenhet!

28 Således synes også I utvendig rettferdige for menneskene, men innvendig er I fulle av hykleri og urettferdighet.

29 Ve eder, I skriftlærde og fariseere, I hyklere, I som bygger profetenes graver og pryder de rettferdiges gravsteder og sier:

30 Hadde vi levd i våre fedres dager, da hadde vi ikke vært medskyldige med dem i profetenes blod!

31 Så gir I da eder selv det vidnesbyrd at I er deres barn som slo profetene ihjel;

32 fyll da også I eders fedres mål!

33 I slanger! I ormeyngel! hvorledes kan I undfly helvedes dom?

34 Derfor, se, jeg sender til eder profeter og vismenn og skriftlærde; nogen av dem skal I slå ihjel og korsfeste, og nogen av dem skal I hudstryke i eders synagoger og forfølge fra by til by,

35 forat det skal komme over eder alt det rettferdige blod som er utøst på jorden, fra den rettferdige Abels blod inntil Sakarias', Barakias' sønns blod, han som I slo ihjel mellom templet og alteret;

36 sannelig sier jeg eder: Alt dette skal komme over denne slekt.

37 Jerusalem! Jerusalem! du som slår ihjel profetene, og stener dem som er sendt til dig! hvor ofte jeg vilde samle dine barn, likesom en høne samler sine kyllinger under sine

vinger! Og I vilde ikke.

³⁸ Se, eders hus skal lates eder øde.

³⁹ For jeg sier eder: Fra nu av skal I ikke se mig før I sier: Velsignet være han som kommer i Herrens navn!

KAPITTEL 24

Og Jesus gikk ut av templet og drog derfra, og hans disipler kom til ham for å vise ham templets bygninger.

² Men han svarte og sa til dem: Ser I ikke alt dette? Sannelig sier jeg eder: Her skal ikke levnes sten på sten som ikke skal brytes ned.

³ Men da han satt på Oljeberget, gikk hans disipler til ham i enrum og sa: Si oss: Når skal dette skje? og hvad skal tegnet være på ditt komme og på verdens ende?

⁴ Og Jesus svarte og sa til dem: Se til at ikke nogen fører eder vill!

⁵ For mange skal komme i mitt navn og si: Jeg er Messias; og de skal føre mange vill.

⁶ Og I skal høre krig og rykter om krig; se til at I ikke lar eder skremme! for det må så skje, men enden er ikke enda.

⁷ For folk skal reise sig mot folk, og rike mot rike, og det skal være hunger og jordskjelv både her og der.

⁸ Men alt dette er begynnelsen til veene.

⁹ Da skal de overgi eder til trengsel og slå eder ihjel, og I skal hates av alle folkeslag for mitt navns skyld.

¹⁰ Og da skal mange ta anstøt, og de skal forråde hverandre og hate hverandre;

¹¹ og mange falske profeter skal opstå og føre mange vill.

¹² Og fordi urettferdigheten tar overhånd, skal kjærligheten bli kald hos de fleste.

¹³ Men den som holder ut inntil enden, han skal bli frelst.

¹⁴ Og dette evangelium om riket skal forkynnes over hele jorderike til et vidnesbyrd for alle folkeslag, og da skal enden komme.

¹⁵ Når I da ser ødeleggelsens vederstyggelighet, som profeten Daniel har talt om, stå på hellig grunn -- den som leser det, han se til å skjønne det! --

¹⁶ da må de som er i Judea, fly til fjells,

¹⁷ og den som er på taket, ikke stige ned for å hente noget fra sitt hus,

¹⁸ og den som er ute på marken, ikke vende tilbake for å hente sin kappe.

¹⁹ Ve de fruktsommelige og dem som gir die, i de dager!

²⁰ Men bed at eders flukt ikke må skje om vinteren eller på sabbaten!

²¹ for da skal det være så stor en trengsel som ikke har vært fra verdens begynnelse inntil nu, og heller ikke skal bli.

²² Og blev ikke de dager forkortet, da blev intet kjød frelst; men for de utvalgte skyld skal de dager bli forkortet.

²³ Om nogen da sier til eder: Se, her er Messias, eller der, da skal I ikke tro det.

²⁴ For falske messiaser og falske profeter skal opstå og gjøre store tegn og under, så at endog de utvalgte skulde føres vill, om det var mulig.

²⁵ Se, jeg har sagt eder det forut.

²⁶ Om de da sier til eder: Se, han er ute i ørkenen, da gå ikke der ut; se, han er inne i kammerne, da tro det ikke!

- 27 For som lynt går ut fra øst og skinner like til vest, således skal Menneskesønnens komme være.
- 28 Hvor åtselet er, der skal ørnene samles.
- 29 Men straks efter de dagers trengsel skal solen bli formørket, og månen ikke gi sitt skinn, og stjernene skal falle ned fra himmelen, og himmelens krefter skal rokkes.
- 30 Og da skal Menneskesønnens tegn vise sig på himmelen, og da skal alle jordens slekter jamre sig, og de skal se Menneskesønnen komme i himmelens skyer med kraft og megen herlighet.
- 31 Og han skal sende ut sine engler med basunens veldige røst, og de skal samle hans utvalgte fra de fire verdenshjørner, fra himmelbryn til himmelbryn.
- 32 Lær en lignelse av fikentreet: Så snart det kommer saft i dets grener, og dets blader springer ut, da vet I at sommeren er nær;
- 33 således skal også I, når I ser alt dette, vite at han er nær for døren.
- 34 Sannelig sier jeg eder: Denne slekt skal ingenlunde forgå før alt dette skjer.
- 35 Himmel og jord skal forgå, men mine ord skal ingenlunde forgå.
- 36 Men hin dag og time vet ingen, ikke engang himmelens engler, men alene min Fader.
- 37 Og som Noahs dager var, således skal Menneskesønnens komme være;
- 38 for likesom de i dagene før vannflommen åt og drakk, tok til ekte og gav til ekte, like til den dag da Noah gikk inn i arken,
- 39 og de visste ikke av før vannflommen kom og tok dem alle, således skal også Menneskesønnens komme være.
- 40 Da skal to være ute på marken; en blir tatt med, og en blir latt tilbake.
- 41 To kvinner skal male på kvernen; en blir tatt med, og en blir latt tilbake.
- 42 Våk derfor! for I vet ikke hvad dag eders Herre kommer.
- 43 Men det skal I vite at dersom husbonden visste i hvilken nattevakt tyven kom, da vilde han våke, og ikke la nogen bryte inn i sitt hus.
- 44 Derfor vær også I rede! for Menneskesønnen kommer i den time I ikke tenker.
- 45 Hvem er da den tro og kloke tjener, som hans husbond har satt over sine tjenestefolk for å gi dem deres mat i rette tid?
- 46 Salig er den tjener som hans husbond finner å gjøre så når han kommer.
- 47 Sannelig sier jeg eder: Han skal sette ham over alt det han eier.
- 48 Men dersom den onde tjener sier i sitt hjerte: Min herre gir sig tid,
- 49 og så gir sig til å slå sine medtjenere og eter og drikker med drankerne,
- 50 da skal denne tjeners herre komme en dag han ikke venter, og en time han ikke vet,
- 51 og hugge ham sønder og gi ham lodd og del med hyklerne; der skal være gråt og tenners gnidsel.

KAPITTEL 25

Da skal himlenes rike være å ligne med ti jomfruer som tok sine lamper og gikk ut for å møte brudgommen.

- 2 Men fem av dem var dårlige og fem kloke;
- 3 de dårlige tok sine lamper, men tok ikke olje med sig;
- 4 men de kloke tok olje i sine kanner sammen med lampene.
- 5 Men da brudgommen gav sig tid, slumret de alle inn og sov.

- ⁶ Men midt på natten lød der et rop: Se, brudgommen kommer! gå ham i møte!
- ⁷ Da våknet alle jomfruene og gjorde sine lamper i stand.
- ⁸ Men de dårlige sa til de kloke: Gi oss av eders olje! for våre lamper slukner.
- ⁹ Men de kloke svarte: Nei; det vilde ikke bli nok både til oss og til eder; gå heller til kjøbmennene og kjøp til eder selv!
- ¹⁰ Men mens de gikk bort for å kjøpe, kom brudgommen, og de som var rede, gikk inn med ham til bryllupet; og døren blev lukket.
- ¹¹ Til sist kom da også de andre jomfruer og sa: Herre! herre! lukk op for oss!
- ¹² Men han svarte og sa: Sannelig sier jeg eder: Jeg kjenner eder ikke.
- ¹³ Våk derfor! for I vet ikke dagen eller timen.
- ¹⁴ For det er likesom en mann som vilde drage utenlands og kalte sine tjenere for sig og overgav dem sin eiendom,
- ¹⁵ og en gav han fem talenter, en annen to, og atter en annen en, hver efter som han var duelig til, og så drog han utenlands.
- ¹⁶ Den som hadde fått de fem talenter, gikk da straks bort og kjøpslo med dem, og tjente fem talenter til.
- ¹⁷ Likeså den som hadde fått de to; han tjente to til.
- ¹⁸ Men den som hadde fått den ene, gikk bort og gravde i jorden og gjemte sin herres penger.
- ¹⁹ Lang tid derefter kom da disse tjeneres herre og holdt regnskap med dem.
- ²⁰ Da kom han frem som hadde fått de fem talenter, og hadde med sig fem talenter til og sa: Herre! du gav mig fem talenter; se, jeg har tjent fem talenter til.
- ²¹ Hans herre sa til ham: Vel, du gode og tro tjener! du har vært tro over lite, jeg vil sette dig over meget; gå inn til din herres glede!
- ²² Da kom også han frem som hadde fått de to talenter, og sa: Herre! du gav mig to talenter; se, jeg har tjent to talenter til.
- ²³ Hans herre sa til ham: Vel, du gode og tro tjener! du har vært tro over lite, jeg vil sette dig over meget; gå inn til din herres glede!
- ²⁴ Men også han kom frem som hadde fått den ene talent, og sa: Herre! jeg visste at du er en hård mann, som høster hvor du ikke sådde, og sanker hvor du ikke strødde;
- ²⁵ derfor blev jeg redd, og gikk bort og gjemte din talent i jorden; se, her har du ditt.
- ²⁶ Da svarte hans herre og sa til ham: Du dårlige og late tjener! du visste at jeg høster hvor jeg ikke sådde, og sanker hvor jeg ikke strødde!
- ²⁷ derfor burde du ha satt mine penger ut hos pengevekslerne, så hadde jeg fått mitt igjen med renter når jeg kom.
- ²⁸ Ta derfor talenten fra ham og gi den til ham som har de ti talenter!
- ²⁹ For hver den som har, ham skal gis, og han skal ha overflod; men den som ikke har, fra ham skal tas endog det han har.
- ³⁰ Og kast den unyttige tjener ut i mørket utenfor! Der skal være gråt og tenners gnidsel.
- ³¹ Men når Menneskesønnen kommer i sin herlighet, og alle englene med ham, da skal han sitte på sin herlighets trone.
- ³² Og alle folkeslag skal samles for hans åsyn, og han skal skille dem fra hverandre, likesom hyrden skiller fårene fra gjetene,
- ³³ og han skal stille fårene ved sin høire side, men gjetene ved den venstre.
- ³⁴ Da skal kongen si til dem ved sin høire side: Kom hit, I min Faders velsignede! arv det

rike som er beredt eder fra verdens grunnvoll blev lagt!

³⁵ For jeg var hungrig, og I gav mig å ete; jeg var tørst, og I gav mig å drikke; jeg var fremmed, og I tok imot mig;

³⁶ jeg var naken, og I klædde mig; jeg var syk, og I så til mig; jeg var i fengsel, og I kom til mig.

³⁷ Da skal de rettferdige svare ham og si: Herre! når så vi dig hungrig og gav dig mat, eller tørst og gav dig drikke?

³⁸ Når så vi dig fremmed og tok imot dig, eller naken og klædde dig?

³⁹ Når så vi dig syk eller i fengsel og kom til dig?

⁴⁰ Og kongen skal svare og si til dem: Sannelig sier jeg eder: Hvad I har gjort imot en av disse mine minste brødre, det har I gjort imot mig.

⁴¹ Da skal han også si til dem ved den venstre side: Gå bort fra mig, I forbannede, i den evige ild, som er beredt djevelen og hans engler!

⁴² For jeg var hungrig, og I gav gav mig ikke å ete; jeg var tørst, og I gav mig ikke å drikke;

⁴³ jeg var fremmed, og I tok ikke imot mig; jeg var naken, og I klædde mig ikke; jeg var syk og i fengsel, og I så ikke til mig.

⁴⁴ Da skal også de svare ham og si: Herre! når så vi dig hungrig eller tørst eller fremmed eller naken eller syk eller i fengsel og tjente dig ikke?

⁴⁵ Da skal han svare dem og si: Sannelig sier jeg eder: Hvad I ikke har gjort imot en av disse minste, det har I heller ikke gjort imot mig.

⁴⁶ Og disse skal gå bort til evig pine, men de rettferdige til evig liv.

KAPITTEL 26

Og det skjedde da Jesus hadde endt hele denne tale, da sa han til sine disipler:

² I vet at om to dager er det påske, og da skal Menneskesønnen overgis til å korsfestes.

³ Da kom yppersteprestene og folkets eldste sammen hos ypperstepresten, som hette Kaifas, i hans gård,

⁴ og de rådslo om å gripe Jesus med list og slå ham ihjel.

⁵ Men de sa: Ikke på høytiden, forat det ikke skal bli opstyr blandt folket.

⁶ Men da Jesus var kommet til Betania og var i Simon den spedalskes hus,

⁷ da kom en kvinne til ham, som hadde en alabaster-krukke med kostelig salve, og hun helte den ut over hans hode, mens han satt til bords.

⁸ Men da disiplene så det, blev de vrede og sa: Hvad skal denne spille være til?

⁹ Dette kunde jo være solgt for mange penger og gitt til de fattige.

¹⁰ Men da Jesus merket det, sa han til dem: Hvorfor gjør I kvinnen fortred? hun har jo gjort en god gjerning mot mig.

¹¹ For de fattige har I alltid hos eder, men mig har I ikke alltid.

¹² For da hun helte denne salve ut over mitt legeme, gjorde hun mig i stand til min jordeferd.

¹³ Sannelig sier jeg eder: Hvor som helst dette evangelium forkynnes i all verden, skal også det hun gjorde, omtales til minne om henne.

¹⁴ Da gikk en av de tolv, som hette Judas Iskariot, til yppersteprestene

¹⁵ og sa: Hvad vil I gi mig, så skal jeg gi ham i eders vold? De gav ham da tretti sølvpenninger.

- 16 Og fra den tid av søkte han leilighet til å forråde ham.
- 17 Men på den første dag av de usyrede brøds høitid gikk disiplene til Jesus og sa til ham: Hvor vil du vi skal gjøre i stand for dig til å ete påskelammet?
- 18 Han sa: Gå inn i byen til en mann der, og si til ham: Mesteren sier: Min tid er nær; hos dig vil jeg holde påske med mine disipler.
- 19 Og disiplene gjorde som Jesus bød dem, og gjorde i stand påskelammet.
- 20 Men da det var blitt aften, satte han sig til bords med de tolv.
- 21 Og mens de åt, sa han: Sannelig sier jeg eder: En av eder skal forråde mig.
- 22 Og de blev meget bedrøvet, og begynte å si til ham hver for sig: Det er da vel ikke mig, Herre?
- 23 Han svarte og sa: Den som dypper hånden i fatet sammen med mig, han skal forråde mig.
- 24 Menneskesønnen går bort, som skrevet er om ham; men ve det menneske ved hvem Menneskesønnen blir forrådt! Det hadde vært godt for det menneske om han aldri var født.
- 25 Da svarte Judas, som forrådde ham: Det er da vel ikke mig, rabbi? Han sa til ham: Du har selv sagt det.
- 26 Men mens de åt, tok Jesus et brød, velsignet og brøt det, gav disiplene og sa: Ta, et! Dette er mitt legeme.
- 27 Og han tok en kalk og takket, gav dem og sa: Drikk alle derav!
- 28 For dette er mitt blod, den nye pakts blod, som utgydes for mange til syndenes forlatelse.
- 29 Men jeg sier eder: Fra nu av skal jeg ikke drikke av denne vintreets frukt, før den dag da jeg skal drikke den ny med eder i min Faders rike.
- 30 Og da de hadde sunget lovsangen, gikk de ut til Oljeberget.
- 31 Da sier Jesus til dem: I denne natt skal I alle ta anstøt av mig; for det er skrevet: Jeg vil slå hyrden, og hjordens får skal adspredes.
- 32 Men når jeg er opstanden, vil jeg gå i forveien for eder til Galilea.
- 33 Da svarte Peter og sa til ham: Om alle tar anstøt av dig, så vil jeg aldri ta anstøt.
- 34 Jesus sa til ham: Sannelig sier jeg dig: I denne natt, før hanen galer, skal du fornekte mig tre ganger.
- 35 Peter sa til ham: Om jeg så skal dø med dig, vil jeg ikke fornekte dig. Det samme sa alle disiplene.
- 36 Da kom Jesus med dem til et sted som heter Getsemane, og han sa til disiplene: Sett eder her, mens jeg går der bort og beder!
- 37 Og han tok Peter og de to Sebedeus' sønner med sig og begynte å bedrøves og engstes.
- 38 Da sier han til dem: Min sjel er bedrøvet inntil døden; bli her og våk med mig!
- 39 Og han gikk et lite stykke frem, falt på sitt ansikt og bad og sa: Min Fader! er det mulig, da la denne kalk gå mig forbi! Dog, ikke som jeg vil, men som du vil!
- 40 Og han kommer til disiplene og finner dem sovende og sier til Peter: Så var I da ikke i stand til å våke en time med mig!
- 41 Våk og bed, forat I ikke skal komme i fristelse! Ånden er villig, men kjødet er skrøpelig.
- 42 Atter gikk han annen gang bort, bad og sa: Min Fader! kan ikke dette gå mig forbi, uten at jeg må drikke det, da skje din vilje!

- 43** Og han kom og fant dem atter sovende; for deres øine var tunge.
- 44** Og han lot dem være, og gikk atter bort og bad tredje gang og talte de samme ord.
- 45** Da kom han til disiplene og sa til dem: I sover altså og hviler eder! Se, timen er nær da Menneskesønnen skal overgis i synderes hender;
- 46** stå op, la oss gå! Se, han er nær som forråder mig.
- 47** Og mens han ennu talte, se, da kom Judas, en av de tolv, og med ham fulgte en stor hop med sverd og stokker; de kom fra yppersteprestene og folkets eldste.
- 48** Men han som forrådte ham, hadde gitt dem et tegn og sagt: Den jeg kysser, ham er det; grip ham!
- 49** Og straks gikk han bort til Jesus og sa: Vær hilset, rabbi! og kysset ham.
- 50** Men Jesus sa til ham: Venn, hvorfor er du her? Da trådte de til og la hånd på Jesus og grep ham.
- 51** Og se, en av dem som var med Jesus, grep til med hånden og drog sitt sverd, og han slo til yppersteprestens tjener og hugg øret av ham.
- 52** Da sa Jesus til ham: Stikk ditt sverd i skjeden! for alle som griper til sverd, skal falle for sverd.
- 53** Eller tror du ikke at jeg i denne stund kan bede min Fader, og han vilde sende mig mere enn tolv legioner engler?
- 54** Hvorledes skulde da skriftene opfylles, at så må skje?
- 55** I samme stund sa Jesus til hopen: I er gått ut som mot en røver med sverd og stokker for å gripe mig; daglig satt jeg i templet og lærte, og I grep mig ikke.
- 56** Men alt dette er skjedd forat profetenes skrifter skal opfylles. Da forlot alle disiplene ham og flydde.
- 57** Men de som hadde grepet Jesus, førte ham til ypperstepresten Kaifas; der var de skriftlærde og de eldste samlet.
- 58** Og Peter fulgte ham langt bakefter like til yppersteprestens gård, og han gikk inn og satte sig hos tjenerne for å se hvad enden vilde bli.
- 59** Men yppersteprestene og hele rådet søkte falskt vidnesbyrd mot Jesus, forat de kunde drepe ham;
- 60** men de fant ikke noget, enda mange falske vidner kom frem. Men til sist kom to frem og sa:
- 61** Denne mann har sagt: Jeg kan bryte ned Guds tempel og bygge det op igjen på tre dager.
- 62** Da stod ypperstepresten op og sa til ham: Svarer du ikke på det som disse vidner mot dig?
- 63** Men Jesus tidde. Og ypperstepresten tok til orde og sa til ham: Jeg tar dig i ed ved den levende Gud at du sier oss om du er Messias, Guds Sønn.
- 64** Jesus sa til ham: Du har sagt det. Dog, jeg sier eder: Fra nu av skal I se Menneskesønnen sitte ved kraftens høire hånd og komme i himmelens skyer.
- 65** Da sønderrev ypperstepresten sine klær og sa: Han har spottet Gud; hvad skal vi mere med vidner? Se, nu har I hørt gudsbespottelsen!
- 66** Hvad tykkes eder? De svarte og sa: Han er skyldig til døden.
- 67** Da spyttet de ham i ansiktet og slo ham med knyttet neve; andre slo ham med stokker
- 68** og sa: Spå oss, Messias: Hvem var det som slo dig?
- 69** Men Peter satt utenfor i gårdsrummet. Og en tjenestepike gikk bort til ham og sa: Også du var med Jesus fra Galilea.

- ⁷⁰ Men han nektet for dem alle og sa: Jeg forstår ikke hvad du mener.
- ⁷¹ Men da han gikk ut i portgangen, så en annen pike ham, og sa til dem som var der: Også denne var med Jesus fra Nasaret.
- ⁷² Og atter nektet han det med en ed: Jeg kjenner ikke det menneske.
- ⁷³ Men litt efter gikk de frem som stod der, og sa til Peter: Sannelig, også du er en av dem; ditt mål røber dig.
- ⁷⁴ Da gav han sig til å forbanne sig og sverge: Jeg kjenner ikke det menneske. Og straks gol hanen.
- ⁷⁵ Da kom Peter Jesu ord i hu, at han hadde sagt til ham: Før hanen galer, skal du fornekte mig tre ganger; og han gikk ut og gråt bitterlig.

KAPITTEL 27

Da det nu var blitt morgen, holdt alle yppersteprestene og folkets eldste råd imot Jesus, at de kunde drepe ham,

- ² og de bandt ham og førte ham bort og overgav ham til landshøvdingen Pilatus.
- ³ Da nu Judas, som forrådde ham, så at han var blitt domfelt, angret han det, og han kom tilbake til yppersteprestene og de eldste med de tretti sølvpenninger og sa:
- ⁴ Jeg har syndet da jeg forrådde uskyldig blod. Men de sa: Hvad kommer det oss ved? Se du dertil!
- ⁵ Da kastet han sølvpengene inn i templet, og gikk bort og hengte sig.
- ⁶ Men yppersteprestene tok sølvpengene og sa: Det er ikke tillatt å legge dem i tempelkisten; for det er blodpenger.
- ⁷ Og de holdt råd med hverandre, og kjøpte for pengene pottemakerens aker til gravsted for fremmede.
- ⁸ Derfor heter denne aker Blodakeren den dag idag.
- ⁹ Da blev det opfylt som er talt ved profeten Jeremias, som sier: Og de tok de tretti sølvpenninger, den verdsattes verdi, han som Israels barn lot verdsette,
- ¹⁰ og de gav dem for pottemakerens aker, således som Herren bød mig.
- ¹¹ Men Jesus blev stilt frem for landshøvdingen. Og landshøvdingen spurte ham: Er du jødenes konge? Jesus sa til ham: Du sier det.
- ¹² Og på alle yppersteprestenes og de eldstes klagemål svarte han intet.
- ¹³ Da sa Pilatus til ham: Hører du ikke hvor meget de vidner imot dig?
- ¹⁴ Og han svarte ham ikke på et eneste ord, så landshøvdingen undret sig storlig.
- ¹⁵ Men på høytiden pleide landshøvdingen å gi folket en fange fri, hvem de vilde.
- ¹⁶ Nu hadde de dengang en vel kjent fange, som hette Barabbas.
- ¹⁷ Da de nu var samlet, sa Pilatus til dem: Hvem vil I jeg skal gi eder fri, Barabbas eller Jesus, som de kaller Messias?
- ¹⁸ For han visste at det var av avind de hadde overgitt ham til ham.
- ¹⁹ Men mens han satt på dommersetet, sendte hans hustru bud til ham og lot si: Ha ikke noget med denne rettfærdige å gjøre! for jeg har lidt meget i drømme idag for hans skyld.
- ²⁰ Men yppersteprestene og de eldste overtalte folket til å be om å få Barabbas fri, og Jesus avlivet.
- ²¹ Landshøvdingen tok nu til orde og sa til dem: Hvem av de to vil I jeg skal gi eder fri? De sa: Barabbas!

- ²² Pilatus sier til dem: Hva skal jeg da gjøre med Jesus, som de kaller Messias? De sier alle: La ham korsfeste!
- ²³ Han sa da: Hva ondt har han da gjort? Men de ropte enda sterkere: La ham korsfeste!
- ²⁴ Da Pilatus så at han intet utrettet, men at det bare blev større opstyr, tok han vann og vasket sine hender for folkets øine og sa: Jeg er uskyldig i denne rettferdiges blod; se I dertil!
- ²⁵ Og alt folket svarte og sa: Hans blod komme over oss og over våre barn!
- ²⁶ Da gav han dem Barabbas fri; men Jesus lot han hudstryke og overgav ham til å korsfestes.
- ²⁷ Da tok landshøvdingens stridsmenn Jesus med sig inn i borgen og samlet hele vekten omkring ham.
- ²⁸ Og de klædde ham av og hengte en skarlagens kappe om ham,
- ²⁹ og de flettet en krone av torner og satte på hans hode, og gav ham et rør i hans høire hånd, og de falt på kne for ham og hånte ham og sa: Vær hilset, du jødenes konge!
- ³⁰ Og de spyttet på ham og tok røret og slo ham i hodet.
- ³¹ Og da de hadde hånet ham, tok de kappen av ham og klædde ham i hans egne klær, og førte ham bort for å korsfeste ham.
- ³² Men mens de var på veien, traff de en mann fra Kyrene ved navn Simon; ham tvang de til å bære hans kors.
- ³³ Og da de kom til et sted som kalles Golgata, det er Hodeskallestedet,
- ³⁴ gav de ham vin å drikke, blandet med galle; men da han smakte det, vilde han ikke drikke.
- ³⁵ De korsfestet ham da, og delte hans klær imellem sig ved loddkasting;
- ³⁶ og de satt der og holdt vakt over ham.
- ³⁷ Og over hans hode satte de klagemålet imot ham, således skrevet: Dette er Jesus, jødenes konge.
- ³⁸ Da blev to røvere korsfestet sammen med ham, en på den høire og en på den venstre side.
- ³⁹ Og de som gikk forbi, spottet ham og rystet på hodet og sa:
- ⁴⁰ Du som bryter ned templet og bygger det op igjen på tre dager, frels dig selv! Er du Guds Sønn, da stig ned av korset!
- ⁴¹ Likeså spottet også yppersteprestene tillikemed de skriftlærde og de eldste ham og sa:
- ⁴² Andre har han frelst, sig selv kan han ikke frelse! Han er jo Israels konge; la ham nu stige ned av korset, så skal vi tro på ham!
- ⁴³ Han har satt sin lit til Gud; han fri ham nu om han har behag i ham! Han har jo sagt: Jeg er Guds Sønn.
- ⁴⁴ På samme måte hånte også røverne ham, de som var korsfestet med ham.
- ⁴⁵ Men fra den sjette time blev det mørke over hele landet like til den niende time.
- ⁴⁶ Og ved den niende time ropte Jesus med høi røst og sa: Eli! Eli! lama sabaktani? det er: Min Gud! Min Gud! hvorfor har du forlatt mig?
- ⁴⁷ Men da nogen av dem som stod der, hørte det, sa de: Han roper på Elias!
- ⁴⁸ Og straks løp en av dem frem og tok en svamp og fylte den med eddik og stakk den på et rør og gav ham å drikke.
- ⁴⁹ Men de andre sa: Vent, la oss se om Elias kommer for å frelse ham!
- ⁵⁰ Men Jesus ropte atter med høi røst og opgav ånden.

51 Og se, forhenget i templet revnet i to stykker fra øverst til nederst, og jorden skalv, og klippene revnet,
52 og gravene åpnedes, og mange av de hensovede helliges legemer stod op,
53 og de gikk ut av gravene etter hans opstandelse, og kom inn i den hellige stad og viste sig for mange.
54 Men da høvedsmannen og de som holdt vakt med ham over Jesus, så jordskjelvet og det som skjedde, blev de såre forferdet og sa: Sannelig, denne var Guds Sønn!
55 Men mange kvinner som hadde fulgt Jesus fra Galilea og tjent ham, stod der og så på i frastand;
56 blandt dem var Maria Magdalena, og Maria, Jakobs og Joses' mor, og Sebedeus-sønnenes mor.
57 Men da det var blitt aften, kom en rik mann fra Arimatea ved navn Josef, som også var blitt en Jesu disippel;
58 han gikk til Pilatus og bad om Jesu legeme. Da bød Pilatus at det skulde gis ham.
59 Og Josef tok legemet og svøpte det i et rent, fint linklæde
60 og la det i sin nye grav, som han hadde latt hugge i klippen, og han veltet en stor sten for døren til graven, og gikk bort.
61 Men Maria Magdalena og den andre Maria var der og satt like imot graven.
62 Men den næste dag, som var dagen efter beredelses-dagen, kom yppersteprestene og fariseerne sammen hos Pilatus
63 og sa: Herre! vi kommer i hu at mens denne forfører ennå var i live, sa han: Tre dager efter står jeg op.
64 Byd derfor at de vokter graven vel til den tredje dag, forat ikke hans disipler skal komme og stjele ham og så si til folket: Han er opstanden fra de døde, og den siste forførelse bli verre enn den første.
65 Pilatus sa til dem: Der har I vakt; gå bort og vakt graven som best I kan!
66 De gikk bort og vaktet graven sammen med vakten, efterat de hadde satt segl på stenen.

KAPITTEL 28

Men ved enden av sabbaten, da det lysnet mot den første dag i uken, kom Maria Magdalena og den andre Maria for å se til graven.
2 Og se, det kom et stort jordskjelv; for en Herrens engel fór ned fra himmelen og trådte til og veltet stenen fra og satte sig på den.
3 Og han var som et lyn å se til, og hans klædning var hvit som sne;
4 og av frykt for ham skalv de som holdt vakt, og de blev som døde.
5 Men engelen tok til orde og sa til kvinnene: Frykt ikke! jeg vet at I søker efter Jesus, den korsfestede;
6 han er ikke her; han er opstanden, som han sa; kom og se stedet hvor han lå!
7 Og gå avsted i hast og si til hans disipler at han er opstanden fra de døde. Og se, han går i forveien for eder til Galilea; der skal I se ham. Se, jeg har sagt eder det!
8 Og de gikk i hast bort fra graven med frykt og stor glede, og løp avsted for å fortelle hans disipler det.
9 Og se, Jesus møtte dem og sa: Fred være med eder! Men de gikk frem og omfavnet

hans føtter og tilbad ham.

¹⁰ Da sa Jesus til dem: Frykt ikke! Gå og si til mine brødre at de skal dra til Galilea; der skal de få se mig.

¹¹ Men mens de var på veien, se, da kom noen av vakten inn i byen og fortalte yppersteprestene alt det som var skjedd.

¹² Da kom disse sammen med de eldste og rådslo, og de gav stridsmennene mange penger

¹³ og sa: I skal si: Hans disipler kom om natten og stjal ham bort mens vi sov.

¹⁴ Og om det skulde komme landshøvdingen for øre, da skal vi tale vel med ham, og lage det så at I kan være trygge.

¹⁵ De tok da pengene, og gjorde som de blev lært; og dette rykte kom ut blandt jødene, og har holdt sig til denne dag.

¹⁶ Men de elleve disipler drog til Galilea til det fjell hvor Jesus hadde satt dem stevne.

¹⁷ Og da de så ham, tilbad de ham; men noen tvilte.

¹⁸ Og Jesus trådte frem, talte til dem og sa: Mig er gitt all makt i himmel og på jord;

¹⁹ gå derfor ut og gjør alle folkeslag til disipler, idet I døper dem til Faderens og Sønnens og den Hellige Ånds navn,

²⁰ og lærer dem å holde alt det jeg har befalt eder. Og se, jeg er med eder alle dager inntil verdens ende!

For other languages please go to **www.wordproject.org**